ВСІМ ПРИЯТЕЛЯМ І ЗНАКОМИМ
ЖЕЛАЮ
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
—і—
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
ГР. КУЗЬ
Репрезентант McLaughlin Co.

ВСІМ НАШИМ ПОКУПЦЯМ І ПРИЯТЕЛЯМ
ЖЕЛАЄМО
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
—і—
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
УКРАЇНСЬКА КРАВЕЦЬКА РОБІТНЯ
Вегревіль, Альберта. Другі двері від почти.

НЕ НИЩІТЕ старого одіння. Хемічним способом ми його вичистимо або закрасимо та зробимо як нове. Також направляємо і переробляємо всякого рода футра. Переробляємо більші одіння на менші.
ЦІНИ УМІРКОВАНІ. — ЗА РОБОТУ ГАРАНТУЄМО.
Роботу виконуємо на час при помочи наймодернішої машинерії.
Роботу приймаємо і відсилаємо.
Замовлення з околиці шліть до:
EXPERT DYERS & CLEANERS CO.
10056—105 Street, Edmonton, Alberta. Phone 5252.
ГОЛОВАЧ і ВЕРЕСТОВ, Властителі.

Richelieu Hotel
103 AVENUE і 103 STREET EDMONTON
Близько Сіонарської стації. Гарні комнати від 50ц. до $1.00 за ніч. В готелі міститься першорядний ресторан. Можете розмовлятися по українськи. Коли Ви приїздите до Едмонтону, вайдіть до "Рішель" Готелю.

Знаменита Земля на Мішане Господарство
Можете дістати від Canadian Pacific Railway Co. фарми на сплати. Можете садіти на землі початкових чотири роки даром, відтак сплачувати на довгі літа легкими ратами. По близші інформації пишіть до:
P. BIGEJCZUK—ROOM 59 C.P.R. STATION COLONIZATION DEPT.
WINNIPEG, MAN.

До Відома Вегревіл і Околиця
УКРАЇНСЬКА КРАВЕЦЬКА РОБІТНЯ
Vegreville Tailoring Co.
перенеслась з ринкової площі на 1. Евню Іст (East), другі двері від почти.
Виробляємо мужескі убрання з англійської матерії від $30.00
ЗАРУБИН і ПАУК, Управителі.

До Відома
Сим подається до загальної відомости Українцям з околиць Вегревіль, що
НИКОЛАЙ ЛАКУСТА
зістав іменований
ЛІЦИТАНТОМ (ОКШІНІРОМ)
який буде переводити всякого рода Ліцитації (Випродажи), як в місті так і на фармах.
За Совісну Услугу Гарантує
По близші інформації удавайтеся до:
NICHOLAS LAKUSTA
Vegreville — Alberta

CANADIAN NATIONAL RAILWAYS
ІМІҐРАЦІЯ ДО КАНАДИ
УРЯД ДОМІНІІ КАНАДИ уповажнив Канадійські Національні Желізниці вибирати, привозити до Канади і поселювати пожаданих імігрантів, які могуть бути приміщені на відповідних землях.
КАНАДІЙСЬКІ НАЦІОНАЛЬНІ ЖЕЛІЗНИЦІ будуть видавати цертифікати для імігрантів, які відповідають іміграційним вимогам уряду.
Для забезпечення властивого переведення є порадно, щоб Поляки, Россіяни, Українці, Румуни, Мадяри, Австрійці, Німці, Чехо-Словаки, Юго-Слави, Литовці, Латвійці і Естонці купували свої тікети через Канадійсько Національні Желізниці.
Коли Ви маєте знакомих або приятелів в Европі, яких Ви хотіли би привезти до Канади, зверніться до найближчого Агента Канадійських Національних Желізниць або напишіть у Вашій рідній мові до:
J. MADILL,
District Passenger Agent,
Edmonton, Alta.

ПРО ЦІЛИ ХЛІБОРОБСЬКОЇ КООПЕРАЦІЇ

З промови Федерального Секретаря Хліборобства В. М. Джардіна на зїзді Кооперативного Союзу Молочарів в Філадельфії 21. листопада:

Цілі кооперації і її значіння в життю народа сягають далі поза сам продаж фармерських продуктів і раділ прибутків. Поміж цілями кооперації є ще й такі, щоб привинити ту витрату й марнування продукту, які тепер бувають при вивозі на базар й розподілі; щоб установити міри, по яким сортується й оцінюється фармерські продукти; і щоб приступувати продукцію до споживчих потреб і вимогу. Се останнє значить не лише, щоб продукувати стільки скільки треба на ринку, але — що навіть важнійше — продукувати враз такого рода і такої якости, щоб задовольнити потреби і вимоги споживачів. Сам факт, що фармері можуть зорганізуватись для того, щоб продавати свої продукти, вказує на можливість інших добутків через кооперацію. Асекурація й закупно фармерського знаряддя й насіння входить теж в межі кооперативної діяльности.

Одночасно не слід губити з очей соціяльного значіння кооперативного руху. В фармерськім життю все давала себе відчувати недостача громадської свідомости. Організована громада старається підняти не лише економічні відносини, а й освіту і соціяльне життя народа. Кооперація значить, щоб працювати разом не для одної а для богатьох цілей. Инакшими словами, кооперація має на ціли плянове і зрівноважене хліборобство, яке дасть можливість розвинутися сільській цивілізації високого типу і одночасно буде продукувати й економічно розподіляти товар потрібний для корчування міст.

Нема сумніву, що кооперативний рух заслугує підпертя і піддержки моральної і матеріяльної з боку уряду, а окрема з боку його хліборобських установ. Одначе було-б шкодою для самого кооперативного руху, як би він хотів навсякно опертися на ту піддержку. Кооперативний рух по своїй суті залежить від розуміння, зацікавлення й [illegible] самих своїх учасників. Самі фармері мусять вібрати до купи свої засоби і свій досвід і таким способом поставити єдину солідну основу для кооперації, власне гуртову працю.

Бувший стайний слуга — шахом

Теперішнього диктатора Персії Реза Хана проголосили шахом, себто королем. Як ми про се вже писали, Реза Хан був колись стайним слугою, який однак своїм розумом і організаторськими спосібностями добився до найвищого значіння в державі.

ВАСИЛЬ АВРАМЕНКО В КАНАДІ

Дня 15. грудня приїхав до Торонто добре знаний Артист-балетмайстер українських національних танців, Василь Авраменко, та почав організувати там школи.

Авраменко свого часу мав поверх двох тисяч учнів у вісімнайцяти школах по західних землях України.

ЯК ВИГУБИТИ ЩУРІВ І МИШИЙ

(Продовження зі сторони 3-ої.)

зїдають щурів, дістанеться до чоловіка, тоді в наших кишках він дуже скоро розмножується та переходить до мяса, де витворює небезпечні болячки. Від сих безпеків, буває, люде навіть вмирають. Тому треба дуже берегтися сирого, не добре звареного свинячого мясця и все його дуже добре варити та запікати. Пишуть як найбільше щурів, бо вони заражують нас голосенеюм-трихінозо.

Поминувши се, що ті звірята розносять богато недуг, вони є ще й великими злодіїками. В Америці жиє приблизно стільки щурів скільки й людей. Кожного дня один щур робить шкоди по найменше на пів цента, так, що на протязі одного року самі щурі роблять шкоди двиста міліонів долярів; не числячи мишей, які роблять її трохи менше.

Найлекше можна вигубити щурів і мишей трійкою. Щоби щурі зїдали поставлену їм затрвлену їду, треба щоби вони не могли доходити до других запасів поживи. Тому, доми і склади з артикулами поживи треба так будувати, щоби до них щурі чи миші не могли дістатися. Підвалини такого дому повинні бути вимуровані яких 12 цалів в землі а 18 цалів понад землею. Підлоги по можливости цементовані. Всякі вентиляційні проходи при отворах обведені дротяними сітками. Вікна і двері треба держати скільки можна зачиненими.

Коли щурі і миші не будуть могли роздобути собі корму в салах і магазинах, тоді будуть зїдати наставлений їм затроєний корм.

Найлішною трійкою є "барова карбонат", яке можна купити в кождій аптиці. Сю трійку треба вимішати з таким кормом як мясо, ярино, овочами або ріжними їдінадками зі стола дасчи, на кождих три часті корму одну частину (четверту) трійки. Так зготовану трійку повинно покласти в такі місця де найчастійше збираються щурі головно в ночі.

Другим способом вигублювання щурів є лапки. В лапку треба вложити шматок сира чи якоїсь другої поживи і поставити її в такому місці, куди найчастійше щурі проходять. Для зманення чуйности, дуже добре посипати лапку якимсь зерном.

Якого-б середника не уживати при вигублюванню щурів, лапки чи трійки, то все треба памятати, що коли біля них буде який небудь другий корм, тоді щур не піде на поставлену лапку чи трійку. Перше треба усунути перед ним весь другий корм а тоді вже ловити його в лапку чи обманути затроєним кормом.

"Питайте За "N. W." Є се Медвідь
Нове Пиво
ВИРОБЛЕНЕ ПІСЛЯ СЛАВНОГО
Мілвокі Стилю
ТЕПЕР ПРОДАЄТЬСЯ ПО НАЙЛІПШИХ ГОТЕЛЯХ І ЛАЙСЕНСОВАНИХ МІСЦЯХ
Феноменальний успіх сего пива, від коли воно появилося, є сензацією сего сезону.
ЗАМОВЛЯЙТЕ ВАШЕ ЗАПОТРЕБОВАННЯ НА РІЗДВО БОЧІВКАМИ АБО КЕЙСАМИ У:
The NORTH-WEST BREWING CO. Ltd. Edmonton
PHONE 3390 ALBERTA PHONE 3995
СКЛЕП ДРІБНОЇ ПРОДАЖИ 10024—101a Ave.
За се оголошення не відвічає Альбертійська Контрольна Рада Лікерів, ані Уряд Провінції Альберти.

ВАЖНЕ ОПОВІЩЕННЕ
CANADIAN PACIFIC
Іміграція до Канади
Недавно дійшло до угоди поміж Канадійським Урядом і КЕНЕДІЯН ПАСИФІК КОМПАНІЄЮ, на підставі якої КЕНЕДІЯН ПАСИФІК дали вільну руку при виборі, при перевозі і при розпреділенню всіх кольоністів, які могуть бути в Канаді у властивий спосіб забсорбовані.
КЕНЕДІЯН ПАСИФІК КОМПАНІЯ може видавати пасажирам потрібні ДОЗВОЛИ на вїзд до Канади, згідно з вимогами закона і фізичного здоровля.
Ся угода, відноситься до Німеччини, Польщі, Россії, України, Румунії, Угорщини, Австрії, Чехо-Словаччини, Юго-Славії, Литви, Латвії і Естонії.
Коли маєте свояків або приятелів в Европі, яких би Ви хотіли привезти до Канади, звернітьса до найближчого Агента КЕНЕДІЯН ПАСИФІК, або до нашого репрезентанта
George M. Kuzyk
C. P. R. Bldg. Edmonton
який на бажання може особисто Вас відвідати і залагодити справу якнайлійше.
або напишіть у Вашій власній мові до
W. C. CASEY,
General Agent,
364 Main Str.,
Winnipeg, Man.

ТОРГОВЕЛЬНІ ЦІНИ В ЕДМОНТОНІ
Середа 30 грудня 1925

ПШЕНИЦЯ—	
Ч. 1 Нортерн	135
Ч. 2. Нортерн	132
Ч. 3. Нортерн	127
Ч. 4.	117
Ч. 5.	104
Ч. 6.	84
Паша	64
ОВЕС—	
Ч. 2. С. В.	39
Ч. 3. С. В.	36
Екстра Ч. 1. Паша	39
Ч. 1. Паша	37
Ч. 2. Паша	34
Реджектед	19
ЯЧМІНЬ—	
Ч. 2. С. В.	40
Ч. 3. С. В.	38
Паша	33
ЖИТО—	
Ч. 2. С. В.	81
Ч. 3. С. В.	71
Реджектед Ч. 2. С.В.	70
ЦІНИ ХУДОБИ—	
Добірні бички	550—650
Добрі бички	350—450
Добрі телиці	400—450
Середні телиці	250—350
Добрі корови	350—400
Середні корови	250—300
На консерву	175—250
Добрі бики	225—275
Добре год. фідерс	450—525
Середно год. фідерс	350—425
Добірні телята	550—650
Звичайні телята	400—450
Ягнята	10.75—11.25
Добрі вівці	650—750
Свині з вагону по	12.90

В Франції дуже сильний мороз

В цілій Франції запанували такі морози, яких там не знають вже 30 літ. Навіть в Рівєрі, де зими нікто досі не знав, віють зимові острі вітри.

АДВОКАТСЬКА КАНЦЕЛЯРІЯ
H. A. Mackie
з котрим є у спілці
адвокат Н. Романюк
Говоримо по українськи.
адреса:
201 McLeod Bldg.
Edmonton. — Alta.

JAMES M CAMPBELL
АДВОКАТ-СОЛІЦИТОР
ПУБЛИЧНИЙ НОТАР
LAMONT. ALBERTA

MACKENZIE, SPEERS & CO.
K. C. Mackenzie R. W. Speers
Адвокати і Нотарі
Судові і адміністраційні справи
Bank of Montreal Building
Cor. Jasper and 101st St. Edmonton

DR. S. McGIBBON
Специяліст від очий
401 Tegler Bldg., Edmonton

BOOTHE & MORROW
Адвокати, Солісітори, Нотарі
ГРОШІ НА ПОЖИЧКИ
У всяких судових справах удавайтесь до нас
Тел. 2576. 908-10 Мекланд Блок Едмонтон

Milner, Matheson, Carr & Dafoe
АДВОКАТИ СОЛІСИТОРИ
Полагоджують Ваші справи в Вашій мові
Гроші на пожички на фармерські реальности
Ройл Банк Едмонтон, Альта.

GUY PATTERSON
АДВОКАТ СОЛІСИТОР
Гроші на позичення
602 Tegler Building Edmonton

VAN ALLEN SIMPSON & CO.
Адвокати і Нотарі
Полагоджують всякі справи судові як карні так і цивільні.
Телефон 5330 211 Емпайр Блок
ЕДМОНТОН АЛЬБЕРТА

M. M. MECKLENBURG
ОКУЛІСТ
Годж Блк. 10218 Ст. Едмонтон
Треті Двері на північ від Рексого
Допасовує окуляри. Має найбільший вибір шкілць до окуляр

ПОТРЕБУЄТЬСЯ
Українсько-Англійського учителя до школи в місточку Белис, Альта, з першої або другої класи цертифікатом.
Прошу зголоситися до черкана
M. HALICKY
111*) P. O. Bellis, Alta.

ПОТРІБНО СЕЙЧАС
когось з приладом до копання керниці в місточку Белис, Альта. і в кількох поблизьких фармерів. Керниця в Белис є вкопана на 60 стіп однак за мало в ній води й тому треба докопувати.
Пишіть, телеграфуйте або телефонуйте до:
JOHN ROPCEON, Reeve
M. D. No. 575. Bellis, Alta.

К. САВЧИН, Редвотер, Альберта має фарму на продаж полудне-західна часть Сек. 19., Тов. 61., Рен. 19 Фарма чиста до орання. Земля першої класи. Є хата під гонтами, два руми, стайня, 20 акрів орання, 20 фір сіна. Ціна $1,500.00, $500.00 готівкою решта на сплату. По близші інформації прошу зголоситися устно або писемно до:
W. SAWCHYN
Redwater — Alberta

Nichols Bros.
Відливарня і Всякі Направи
Залагуємо наси в торгових і в инших паровиках заводах та в машинах до вершення кервицьі. Остримо й розвертаємо плуги і циркулярки. Коли вам треба стегтувати "Стім Гейдж" чи "говернор" або направити, удавайтесь до нас.
ЦІНИ ВСЕ УМІРКОВАНІ
PHONE 1561
10103 98th Street, Edmonton, Alta.

Святочне Виданнє в Память Українського Кобзаря Т. Шевченка

НАШ ПОСТУП
OUR PROGRESS

РІК IV. ЧИСЛО 120. ЕДМОНТОН, АЛЬБЕРТА, 10. МАРТА, 1926. EDMONTON, ALBERTA, MARCH 10, 1926. VOL. IV. № 120.

Поки Сонце з Неба Сяє, Тебе Не Забудуть!

ТАРАС ШЕВЧЕНКО, родився в Моринцях, (Звенигородського повіту, Київської губернії) дня 25 лютого ст. ст. 1814 року. Батько, Григорій Грушівський-Шевченко і мати, Катерина Бойківна, були кріпаками дідича Енгельгардта.

Крім Тараса у Шевченків було ще четверо дітей. Родина бідувала, бо за роботою на панщині не було часу обійти власного господарства.

Ледве Тарасові минуло 9 літ, померла його добра мати. Батько оженився в друге. Мачуха привела своїх дітей. В хаті зробилось пекло. Тарасові доводилося перед побоями мачухи ховатись у бурянах, або тікати на друге село, до заміжної своєї сестри, Катерини.

Коли йому було літ 12, помер і батько. Тепер уже не було що дома робити. Пішов шукати людий, щоб добру навчили. Був у пиякі-дяка Богорського і в дяконів-малярів у Лисянці і в Тарасівці у богомаза, що славились образами св. Микити та Нина-Воїна. Ніде не загрів місця. Вернув у Кирилівку і став пасти вівці. Тай пастух із його був не такий як треба. Зачитається, а вівці зайдуть у збіжжя та наробить шкоди. Хотів його старший брат Микита приучити господарства, або стельмахування, та з сього теж нічого не вийшло. Віддали його до пана Кошиця на службу, — та який там слуга був із будучого великого поета! У йому впирвния відзивалася охота до якоїсь иншої служби.

Кинув рідне село і якось пішов у світ. Зайшов до Хлипнівки, до тамошнього маляра і сей згодився приняти його в науку, але вимагав перше дозволу від Тарасового пана. Тарас пішов на село до управителя Енгельгардтових маєтків, до Дмитренка, що вислав у Вільшані. [illegible] маляру, взяв скорого й розторопного хлопця на двірську службу. Тарасові йшов тоді 16 рік.

Зразу був він кухтою, а пізніше покоєвим. Одну й другу службу робив не радо. За те, як нікто не бачив, відрисовував малюнки, порозвішувані у пана в комнатах. Енгельгардт, побачивши в „козачку" хист до малярства, забрав його до Вильни і казав учити. (Тодішні пани нераз вчучували своїх крепаків на артистів, щоб мати своїх власних малярів, музикантів, тощо).

Переїхавши до Варшави, Енгельгардт забрав туди й Шевченка з собою та віддав його на науку до знаменитого портретиста Лямпі. Та не довго вчився Тарас у Лямпі. Наближалося польське повстання. (1831 р.). Енгельгардт переніс свій двір до Петербурга й потягнув також Тараса туди з собою. Тут віддав його на чотири роки в науку до комнатного маляра Ширяєва, людини грубої і дуже ласої на гроші. Сей не дбав, щоб своїх учнів зробити мистцями, тільки рад був, щоб вони йому як найбільше грошей заробили. Тарас красив кінні, малював долівки та паркани. Пробігаючи крізь Літній сад відрисовував статуї та писав вірші.

В тому то саді стрінув його земляк, теж маляр, Сошенко і ся стріча рішила про долю Тараса Шевченка.

Сошенко познайомив Тараса з Григоровичем, секретарем Академії мистецтва, з знаним поетом Гребінкою, з російським поетом Жуковським та зі славним малярем Брюловим.

Ті добрі люди взяли молодого, талановитого хлопця між себе, впровадили його в інтелигентні круги, подбали про його образовання, а врешті викупили з кріпацтва. (Гроші добули таким чином, що Брюлов намалював портрет Жуковського і сей портрет розіграно на лотерії).

Шевченкови було вже тоді 24 роки. Він поступив тепер до Академії Мистецтв і незабаром став найлюбішим учнем „божественного Брюлова".

Незабаром появилася перша книжечка його віршів „Кобзар". Було в ній всього 8 творів: **Думи мої, Перебендя, Катерина, Тополя, Нащо мені чорні брови, Іван Підкова, Тарасова ніч.**

По другім рік появилися його „Гайдамаки", великий кріваий образ коліївщини, себто бунту наших селян проти чужих панів-гнобителів. Український народ зрозумів, що в особі Шевченка явився йому великий поет і борець за волю й правду. Його стали любити й величати.

Та не так поставилася чужа критика до перших Шевченькових творів. Знаменитий Бєлінський прямо насміхався над ними. На щастя, Шевченко не брав собі до серця отсеї критики. Він зрозумів свою вартість і з дороги народнього українського поета не зійшов ніколи.

Літом 1843 року поїхав Шевченко на Україну. Побував і в Чернигівщині та на Полтавщині, в Тарновських, Гребінки, Репніна, Чужбинського і в других, проводив ті місця, де колись була

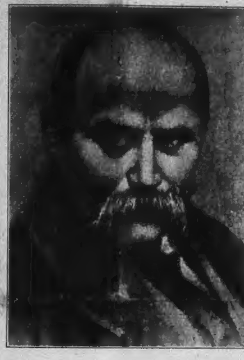

1814 Т. Г. ШЕВЧЕНКО 1926

ЗАПОВІТ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

Як умру, то поховайте
Мене на могилі,
Серед степу широкого,
На Вкраїні милій:
Щоб лани широкополі,
І Дніпро, і кручі
Було видні, було чути,
Як реве ревучий.
Як понесе з України
У синєє море
Кров ворожу,—
От-тоді я
І лани і гори—

Все покину
І полечу
До самого Бога
Молитися!...
Поховайте, та вставайте,
Кайдани порвіте
І вражою злою кровю
Волю окропіте!
І мене в сімї великій,
В сімї вільній, новій,
Не забудьте помянути
Не злим тихим словом!

Січ Запорожська, відвідав рідну Кирилівку та заїхав у Київ.

Великим гнівом запалало його добре серце коли побачив як то в нас люди „пінчуть кнутія", як чужий заволоник нівечить Україну, а свої власні пани відносяться до селян земляків, мов плянтатори до невольників. Висловом сего обурення була знаменита поема „Сон". (У всякого своя доля.)

Весною 1845 року поїхав Шевченко вдруге до Києва, до Кирилівки, до Переяслава та побував у своїх добрих знайомих. Скрізь витали його радо, в т й пишно, мов якогось лицаря, що вславився великою побідою. Шевченко й справді побідив своє власне горе, став із безправного кріпака, знаменитим малярем та почав боротьбу за долю рідного краю і народу.

Тоді то написані його славні твори: **Єретик, або Іван Гус, Великий Льох, Кавказ, Посланіє, Холодний Яр,** та деякі менші. Се вже був не звичайний, хоч і дуже талановитий поет, але апостол нового життя, нових ідей волі, правди, братерства. Особливо радо повитав його в Києві гурток молодих українських ентузіястів, котрі під проводом Миколи Костомарова, заснували були **Кирило-Методієвське Товариство.** Члени сего товариства хотіли, щоб кождий славянський народ мав свою державу, а всі разом, щоб творили спільну федерацію. До такого перестрою славянського світа гадали вони дійти освітою селян, знесенням кріпацтва та літературно-культурними взаєминами.

Шевченко, хоч мабуть і не був членом сего тайного товариства-братства, але з братчиками сходився, розмовляв з ними, та не без того, щоб не давав їм читати своїх палких творів, з котрих так ясно била в очі визвольна ідея.

Повний найкращих надій поїхав за старшого боярина на весілля Куліша з сестрою Білозерського (пізнійшою письменницею Ганною Барвінок). Там виринула гадка, щоб славний поет, виїхав до Італії, до сеї країни поезії і мистецтва, до якої завдно тужили великі генії. І сей намір мав незабаром здійснитися—так доля щось зовсім друге судила.

Коли Шевченко їхав до Києва, і з порому переїздив у повіз, його арештовано (дня 5 квітня 1847р.). Разом з Кулішем, Костомаровим та ще деким з Товариства, відправлено їх у Петербург, де під доглядом самого царя Миколи І. переведено слідство.

Арешт і слідство тягнися шість неділь. Дня 30 мая 1847 р. проголошено засуд. За „Сон" і „Кавказ" заслано його в Оренбурський корпус та ще заборонено писати й малювати. Прогнання з рідного краю, примусова військова служба, котрої Шевченко ненавидів та ще заборона творити, се була неймовірно жорстока кара. Вона не тільки зруйнувала життя поета і скоротила його вік, але на його вірші уста поклала вічне мовчання.

Поки Шевченко перебував в Оренбурзі, в Орську та над Аральським морем, поки догляд над ним не був такий острий і він ще міг писати свої переграї, гарячо артистичні думки та деякі більші твори. Але як зробив на його донос прапорщик Ісаїв, що він вилазе і ходить в цивільній одежі і як Шевченка після Покрови 1850 р. заслали в Новопетровську кріпость, над берегами Каспійського моря, т творчість його на кількох літ зовсім припинилася. Його ганяли на муштру, а в казармі приставили до його „дядька", який пильно стежив та обшукував його, чи не має де в кармані пера або олівця.

Тільки надія на поворот до рідного краю і почуття великого обовязку, який валадав на нього геній, вдержали Шевченка при життю і дали йому силу перенести важко знущання. Аж 1855 року дозволили йому писати, але не рідною, а лиш московською мовою, а дозволу малювати він таки не міг добитися.

Десять літ і чотири місяці пережив, в праце славити перемучився Тарас Шевченко на засланню. Пішов він туди молодим, здоровим, повним запалу і найкращих надій, а мав вернути з сивою бородою, з лисою головою, з підірваним здоровлям, 43-літним старцем.

Амнестію виклопотали для нього графи Толсті, княжна Репнін та деякі з близьких товаришів. Прийшла вона літом 1857 року. Шевченко переїхав на рибальському човні море, переїхав з Астрахану в Нижний Новгород і тут його спинили. Папери не були в порядку. Прийшлося пів року ждати, заки можна було крізь Москву добитись до Петербурга, бо на Україні, поки що йому не дозволили жити.

В Нижнім Новгороді написав поет свої „Неофіти", у яких Миколаєвські часи прирівнював з тими часами, коли то переслідували перших Христіян за нову віру. 25 лютого 1858 року прийшов дозвіл на дальшу їзду, а в місяць пізнійше він прибув через Москву до Петербурга.

В обох столицях витали його чужі і свої, як мученика за правду й волю. Особливо сердечно тішилася ним родина Толстих. В Петербурзі стрінувся знов з Кулішем та Костомаровим і пізнав нову зорю на Українському небі, Марію Маркович, що якраз тоді засіяла своїми народними оповіданнями. Шевченко віджив душею. Літом 1859 поїхав на Україну. Побував з Харківщині, в Кирилівці, в Корсуні, в Черкасах, був знову арештований за те, що нібн підбурював селян проти панів та тільки й думав про те, щоби знайти гарне місце над Дніпром, збудувати собі хату, оженитися і дожити віку на любій Україні.

А тимчасом його своях Варфоломей придбав для нього землю біля Канева і брався до будови хати по плянам самого поета. З подружжям Тарасови якось то не везло. Він конечно хотів оженитися з селянською дівчиною, зразу з служницею Варфоломея, а пізнійше з Полтавчанкою, що служила в його знайомих під Петербургом, але обі вони не спосібні були зрозуміти його. Отсі невдачі причинилися до катастрофи.

В осени 1860 року стала його мучити тяжка хороба, втра і скосила великого поета дня 26 лютого 1861 року.

Шевченка поховали зразу в Петербурзі; а весною перевезено його тлінні останки на Україну і поховали на Чернечій Горі біля Канева над Дніпром так, як він сего хотів у своїм „Заповіті".

Могилу згодом гарно упорядковано, поставлено високий хрест, побудовано хату для сторожа з гостинною для тих, що приходять поклонитися памяти Тарасовій і могила ся для українського народу місце святе. Тут шукають Українці того духа, тої сили, якої їм треба, щоб здійснити заповіти Тарасові.

А вони до здійснення не легкі. Вольна, самостійна Україна, вольний, освічений селянин, рівність, братерство і згода, любов ближнього, пошана для його гадок, свобода для його енергії творчої,—се такий широкий програм, що його не легко й не скоро можна сповнити.

Але він буде сповнений, бо Шевченків „Кобзар" став другим євангелієм для нашого народу, а постать автора сеї книги має для нас таку велику силу, так дуже вона нам дорога і близька, що мусить бути сповнене все, що нам заповів Тарас Шевченко. І буде!

Політичні і Соціяльні Елементи в Творах Тараса Шевченка

Тарас Шевченко, як геній, як поетичний творець історії многострадального народа, висловлював його душу в усіях її добрими сторонами і недостатками, дітикнувся в своїх творах усіх сторін життя України. Всюди також у його творчости найяркійший відклад, що немов червоною ниткою тягнеся у всіх його творах—це відклад політично-соціяльний. Життє і твори Шевченка то історія Українського народа. І в той самий спосіб як історія України тісно сплітася з історією українського козацтва, так і у Шевченка Козацтво, Гайдамаччина, Коліївщина—ці ті визвольні рухи народа проти тиранів являються найсильнійшими елементом.

Під розкішним небом України в творах Шевченка живе, співає і мучиться поневолений козак, котрого положення так таке, що всі перекази про вільне козацтво не можуть миритися з ярмом кріпацтва. Незалежний та гордий український козак поставив собі на Хортиці тверде заборало „Січ" проти нападів на свою свободу і довгі часи уважав себе повні рівноправним членом тої сім'ї, до котрої принадлежали й Московщина і Польща. Але посторонна сила зломила силу козака і постепенно переміняла його, вільну людину, в наполовину безправного раба. Польські пани в купі з козацькою таки старшиною, захопили Україну в руки і закріпостили її. Колишній козак, а тепер напівповний кріпак, міг протестувати проти того насильства у формі гайдамаччини, котра в 1768 році захопила і під іменем Коліївщини кровю залляла Україну та Польщу.

З такою повнотою, з таким артистичним блеском, з яким потрафив віддати переказне Козаччини і Гайдамаччини Шевченко, нікому ані перед ним, ані по нім говорити не судилося.

„У моїй хатині"—говорить сам поет—на степу безкраїм—

Козацтво гуляє, байраки гомонять,
У моїй хатині синє море грає,
Могили сумує, тополя шумить..."

В перших таки своїх творах, котрі зродилися в свідомости Шевченка на зорі його визволення, він з особливою любовю і увагою спинився на тих вибухах народного гніву, котрі при всій їх дикости, говорили про те, що і під вікогим гнетом робства і безправства все ще жилася жива душа козацька; що подавлений і поневолений козак все ще остався свобідним, незалежним і гордим тому, що в глибині свого серця він почув, що "неба дістане коли полетить". І ось поет, котрий знає що почув в собі велику творчу силу, став натхненний далеким минувшиним свого народа і оспівує героїв козацтва XVI-го та XVII-го віка.

Було колись—в Україні
Ревіли гармати;
Було колись—Запорожці
Вміли панувати...

Згадуючи тих лицарів, ті моменти душевного уцесения, Шевченко видівся, що може бути на тих образах, повних життя та пристрасти, "хоч трохи спочине" його серце, утомлене болем над сумною судьбою українського народа. Але серце спочить не могло:—який раз сила, немов вінно, показувалася не на стороні козацької відваги, і в кінцевім результаті всіх тих народних повстань степи України покривалися все новими памятниками боротьби—новими могилами.

Високії ті могили
Чорніють, як гори,
Та про волю нишком в полі
З вітрами говорять.

І чим більше в степах росло число тих могил, тим більше нишком могли вони говорити з вітрами про волю, тому що на початку XVIII віку волю остаточно знесено на Україні. Богата і великова шляхта, а за нею і козацька старшина в ті часи успіли забрати в свої цілі руки і розкішні землі України і ліси і ріки і навіть свободу чоловіка. Військо козацьке тало скоро, як весняний сніг, козаки щезали цілими масами. Здавалося немов би страшне морове повітря запанувало на Україні, і немов би смерть частими помахами своєї гігантської коси на право і на ліво рубає дотерти себе буйні козацькі голови. Але повітря не було і не смерть то розбивала сильні колись ряди козацтва,—воно щезло і тануло, здавлене нуждою і панующими довкола наджитими сильних богатих хижаків, котрі вміли чарами свого богацтва, свого впливу і своєї політичної сили обернути вчерашнього вольного козака в нищівого хлопа. Страшні се були часи! На двірах богатих людей мучилися в неволі люде, котрі ще вчора не чули кайданів на ногах своїх. Тому й не диво, що люде простого стану, „умираючи"—як каже один сучасник—„я говорю в краю, богатим [illegible] благословенія", не мирилися з тим станом річей і майже без перерви, під загальною назвою Гайдамаків, протягом десятьох пограсади наповнений їх силою порядок і топили його в потоках проливаної ними крови шляхетської, жидівської, і, очевидно, своєї власної. Гайдамаків вішали, садили на коли, четвертували, а потім на пострах висилали окремі части тіла по містах і місточках, де їх вбивали на коли і виставляли на всенароднє видовище.

„Гайдамаки"—Шевченкова поема — остає незабутним памятником зображеної ним епохи, її настроїв і поривів. Поет стає по стороні поневоленого і тепер масою повстаючого козацтва. Його слова писані пристрастю і гнівом і весь він по стороні спровокованої кровавої розправи. Ось, приміром, як він передає слова священика, благословляючого Гайдамаків на страшний подвиг:

„Пожар не гасне, люде ирруть,
Копають в тюрмах, голі, босі...
Діти нехрещені ростуть,
Козацькі діти; а дівчата!...
Землі козацької краса,
У Ляха гине, як перед нити,

І непокрита коса
Стидом стелиться; карі очи
В неволі гаснуть; розкувать
Козак сестру свою не хоче,
Сам не соромиться конать
В ярмі у Ляха... Горе, горе!
Молітесь діти, страшний суд
Ляхи в Україну несуть—
І зарыдають чорні гори!..."

Ви бачите, що вся симпатія Шевченка є по стороні того страшного заклику до боротьби, в котрій взяло участь все населення.

Вповні зрозуміле та знаюче те святе почуваннє, котре заставляло поета віддати всі свої симпатії, всю свою горячу любов поневоленому проти рабського гнету народові.

Але ось скінчилася той славний вибух українського народа і стали, так, як і по давніших визвольних війнах козацтва, заснили „Прокистими нових високих могил.

Та що з того, що високі?—не каже автор поет, коли слава козацька, память погибших героїв, постепенно забувалися в народі. Ніхто не плаче тепер над тими курганами, в котрих спочили кости погибших борців, і лише вітер тихонько повіє над ними, та роси ранним ранком обмиє їх дрібними сльозами.

Посіяли Гайдамаки
В Україні жито,
Та не вони його жали,—
Що мусим робити?
Нема правди, не виросла,
Кривда повіває...
Розійшлися, гайдамаки,
Куди який знає...
А тимчасом староденно
Січ розруйнували:
Хто на Кубань, хто за Дунай;
Тільки і остались,
Що пороги серед степу,
Ревуть, завивають:
„Поховали дітей наших,
І нас розривають."
Ревуть собі й ревітимуть—
Їх люде минули:
А Україна на віки,
На віки заснула.

„Все замовкло"—говорить поет далі і смиренно додає при тім: „нехай мовчить—така Божа воля."

В характері Шевченка було одних занадто богато життєвої сили та енергії, щоби він міг довіку погодитися з тою мертвою, безнадійною мовчанкою України. Ні, вся давнійша поетична діяльність Шевченка противорічить тому покірному смиренню, що виразився під впливом случайного настрою і видіть не годиться з духом всеї поеми, котру він закінчує: "Нехай про такі муки ці в їх свободи заговорять живим пристрасти і голу волять ті многочисленні високі могили, в котрих похована козацька воля!" І поет богато раз опісля вертаєся думкою до "величезних благородних трупів" могил, він отвирає їх і показує, як спить невмовні упокоїта воля „в купі з козаками".

В одній з послідних своїх поезій поет розказує сон.—Сниться йому, що він, ще малий хлопчина, пасе ягнята коло високої могили; але ось могила отвирається і з неї виходить старий козак і відводить його до її краю. Дивися—каже йому старець—тут всі козаки.

„На всій Україні високі могили:
Дивися, дитино, усі ті могили—усі
оттакі,
Усі ми однаково на волі жили;
Усі ми однаково за волю лягли;
Усі ми і встанем; та Бог його знає,
Коли тоте буде."

Побоюючися, щоби не замовкла Україна, щоби не полягли її слава, окуплена цінною кровю її дітий, заставляють Шевченка не лише самого вертатися до тої болючої теми, але й просити о се других. В тім напрямі цікавий його заклик до сучасного йому українського письменника Квітки-Основяненка, котрого він зворушуючими словами упрошує частійше доторкатися рідних мотивів. „Тебе люде пожалують"—пише Шевченко Квітці: „ти добрий голос маєш", так:

Співай-же їм мій голубе,
Про Січ, про могили,
Коли яку насипали,
Кого положили;
Про старину, про те диво,
Що було минуло...
Утни, батьку, щоб нехотя
На весь світ почули,
Що ділось в Україні,
За що погибала,
За що слава козацькая
На всім світі стала!

У відомім „Дружнім Посланію до мертвих і живих і ненароджених земляків, в Україні і не в Україні сущих", Шевченко знов вертаєся до тої самої думки. „У нас"—каже він—„воля виросла, Дніпром і кровю умивалось, і спало вона на повдажних трупах"—

Подивіться лише добре,
Прочитайте знову
Тую славу, та читайте
Від слова до слова;
Не минайте ані титли,
Ніже тії коми;
Все розберіть, та й спитайте
Тоді себе: що ми?
Чиї сини? яких батьків?

Ви бачите, що в тім посланію, написанім поетом в 1845 році, то значить, після другої подорожі до рідного краю, коли його світогляд значно розширився і думки його сильне працювали над основними питаннями сучасної йому дійсности, Шевченко так приглядаєся дорогим минувшим славою в туже виразних прочок. Спомини про героїчні моменти колишнього життя України заходилають його тепер ще так, що на них мож відпохнути наболіле серце, як він прибув кілька літ тому назад. Ні, тверде знання історичного життя краю взагалі, а героїчних її моментів спеціяльно, конче потрібне на те, щоби уважити свої відношення до сучасної дійсности; його знання конче потрібне на те,

Щоб несвинки сквались
Всі неправди, щоб розкрилися
Високі могили
Перед вашими очима.
Щоб ви розпитали
Мучеників: кого, коли
Й за що розпинали?...

Се знання постоянно видалося тим більше потрібним, що дещо, після віковий боротьби і мучеництва,

Доборолась Україна
До самого краю;
Гірше ката свої діти
Її розпинають...

Після глибокого переконання Шевченка, дальше від тих крайностей до котрих в ті часи дійшло кріпацтво, йти було неможливо. Властителі кріпаків мусять безпроволочно і то по добрій волі зірвати немалеско народови ярмо, тому, що инакше народ самий, як се вже було вперва в історії України, возьме за ніж, щоби власними силами вернути собі відобрані людські права. Не жартуйте з історією, котру гарно розумів український народ, говорив поет, звертаючися до панів: знайте, що козацькі ідеали свободи і рівноправности ще живуть в народі.

Схаменіться! будьте люде,
Бо лихо вам буде:
Розкуються незабаром
Заковані люде;
Настане суд, заговорять
І Дніпро і гори,
І потече сторіками
Кров у синє море
Дітей ваших, і не буде
Кому помагати,—
Одцурається брат брата
І дитина мати,
І дим хмарою заступить
Сонце перед вами.

Ніхто до Шевченка не говорив таким пламенним словом; ніхто до нього не промовив так глибоко в саму святую-святих української душі. „Шевченко зі своїми творами явився сучасникам — як передає свої особисті враження Куліш—якимось обявленням з гори... Блеск духа Шевченкових творів був чимсь надприродним.. Се був вже не поэт, а національний пророк."

В свідомости самого поета доконалася така сама переміна значіння його поезії. На початку своєї поетичної карієри поет уважав себе кобзою, коли одна сльоза проливася над його стихами з дівочих карих очий. При кінці своєї діяльности він підчеркує велике суспільне значіння своєї музи. Зараз в першій поемі написаній після визволення зі солдатчини („Неофіти") поет ясловлює велике переконання, що його діяння неминуче ріжу забуття.

І огнем-словом
Упаде колись на землю,
І прочтоє стане
Розпинателям народних
Грядущим тиранам.

II. ЗМІСТ СОЦІЯЛЬНИЙ

Противорічности, які повічує Шевченко в сучасному собі суспільному устрою, стають постійною темою його поезії. Богачі, купуючі молоду силу козака і розлучуючі його від улюбленої дівчини, котру в час його неприсутности проти його волі, родичі віддають замуж за другого („Хустина"); обдний слуга, над котрим знущается Жид-коршмар, котрий дає йому тисячу прикажів і з насмішкою приказує йому скоро покопати їх („Гайдамаки"); запропащена салдатом українська дівчина („Катерина"), котрої зворушаюча доля вкладає в уст поета малину науку до землячок:

Кохайтеся, чорнобриві,
Та не з москалями,
Бо москалі—чужі люде,
Роблять лихо з вами...

Дає поет кілька ілюстрацій, характеризуючих нещасну долю невольною рідженних дітей, а передовсім матерій-покриток, котрих ніхто не ратує від ганьби.

Богато ліг минуло є того часу, як погалаблена дідичом дівчина („Відьма") свойм святим життям, віддавши страждаючим, окупила невольний гріх; богато слова вона перемучилася і перестраждала їхні свого нещасного уесения, але...

Люде горді, неправедні,
Своїм судом судять.

Поняття „І милосердя, прощення її самопожертвовання—у всіх перед очима, її любили і знали,

А все таки покритково
І тільки знали.

Тому самому питанню неписаної долі матері-дівчини посвячена поема „Наймичка", і богато других поезій, котрі увінчані зворушаючим образом невінчаної Матери великого Христа („Марія").

І усіх суспільних противорічий передовсім одним сумуе поета кріпацьке право, котрого страховища стоять йому вічно перед очима. До кріпацтва він вічно звертаєся і без упину накладнує його, тому що:

Де нема святої волі,
Не буде там добра ніколи.

„Щоби—каже він—розповідь про якого-небудь одного магната історію—правду, то пераказать саме пекло можна! А Данта старого полу-паном нашим можна заилати."

„На оновлений Твоїй землі"—кличе Шевченко до Бога, згадавши кілька епізодів, характеризуючих кріпацтво:

Ми в раю пекло розвели,
А є Тебе другого благаєм!

Сила, з якою Шевченко бичував кріпацтво, доторкаєся всіх сторін безправного положення кріпаків, а скількість поезій, посвячених тій страшній болячці російського державного організму ставить українського поета в ряді найбільше енергічних і передових діячів дореформового періоду, котрих спільними з'усиллями приготовано памятний для Росії день 19. лютого 1861.

Шевченко, котрий лише вчора сам був рабом, занадто глибоко й болючо відчув на собі все страховище кріпацького гнету, щоби він міг помчати про нього. До того ще, будучи сином пригнобленого народа, він розумів свободу ширше як просте визволення селян з під власти дідичів. Разом з кайданами кріпацтва він ненавидів і всі другі кайдани суспільного та політичного положення. В своїх політичних поемах, як „Сон", „Іван Гус", "Кавказ", поет так виразно змушується до свої суспільно-політичні переконання, що тут його демократичні ідеали не потребують ніяких пояснень. Цілко укріплений корінням народнього настрою, духа і світогляду, Шевченко виразив свої думки дотикаєся до тих ідеальних височин, котрих в ті часи досягнула суспільно-політична творчість найкрасших, найкультурнійших людей Росії.

Не даром-же український народ характеризує свого улюбленого поета простими словами: "Се той, що про волю пише."

III. ЛЮБОВ ДО РІДНОГО КРАЮ

Судьба поета і печальна історія горячо ним улюбленого рідного краю вилелеяли в його душі глибоку і діяльну любов до рідного краю і пристрасне бажання помочи йому вилічити його тяжкі рани. Поет пише „кровю серця свого". „Згадаю, що чи побачу", розказує він сам про тайни своєї творчости,—

То так утну, що аж заплачу,
І мов сам перелечу
Хоч на годину на Україну,
На неї гляну, подивлюсь,
І мов добро кому зроблю.—
Так любо серце одпочине.

Се вніжлове життє його серця, ся діяльна любов до рідного краю такими аполітарачим джерелом бється з усіх творів Шевченка, що нам також сотонебудь з поезій поставить в тім відділі рідкія в-при нього. Вистарчить сказати, що його одинока молитва, в котрій він просить за себе особисто, то молитва за те, щоби не застигло його серце! Дай мені, Исусе,"—молиться він—„спля жизнь доброї, то дай злу, найгірину, але

Не дай спати ходячому,
Серцем замирати
І гнилою колодою
По світу валятися...
Страшно впасти у кайдани,
Умирать в неволі;
А ще гірше—спати, спати,
І спати на волі.

Жировати розноч все доки сказане, ми можемо тепер відтворити собі образ славного кобзаря України кількома почерками.

Родина Шевченка пробувала зробити з нього рільника—„гречкосія" та пастуха, дідич Енгельгард зі своєю челядю призначив йому карьєру кухаря, а потім і „козачка"-льокая; полтавськіи „землячки", а пізнійше і петербурзькими, чо далеко було від того, щоби з нього зробити лядяного пияка; а нього через десять літ старалися зкорити сердечного служку; наконець все страшне окруження, серед котрого він провів від дитинства до могили, так немов оно навмисно й було приготоване на те, щоби зломити і принизити його. Але Шевченко відважно переніс всі ті тяжкі проби: все своє життє, навіть з кайданами раба на ногах, він був і до послідної хвилі остався живим, самостійним, свобідним чоловіком, котрий у всіх своїх муках заховав найвисшу, найдійсньшу любов до рідної України. „Я так її люблю"—писав він—„що за Україну убогу, що за неї душу погублю!"

Її, Україні, він приніс в жертву все своє життя, її віддав він усі свої записки і її таки віддав своїх „діток нерозумних", свою, простотою подиву гідну, працьовиту жизнь.

Щоби зрозуміти Шевченка, лишаєся одно: самому приложити руку до грудий поета, лишаєся самому читачеви взяти в руки „Кобзаря" і тоді лише він буде міг ясно почути, яке так горяче, яке благородне серце бється любовю до України.

Зображуючи до краю свої особисті потреби і нищіть, він щиро розкрив серце своє і думку свою інтересам і потребам рідного краю. До нього думка про українську літературу видавалася навіть найкращим людям Росії спільною забаганкою, і то все. Шевченко заговорив рідною мовою і силою свого великого таланту заставив прислухатися своїм словам і вклонятися мучеником тої мови навіть тих, що не хотіли нею володіти. А ще більше важне тіллє було те, що разом з мовою він заставив нас полюбити і народ, про котрий до Шевченка ніхто ще не вмів говорити так просто, так щиро, так сильно. І як на великоруських людей Шевченко сильно повліяв вливом з непрасичною силою, так в рідному краю він робив чудеса: там він зніс перегороди, відділюючі чоловіка образованого, культурного, від маси населення і отворив цілу, одинаково дорогу, одинаково доступну для всієї України.

Сотворив політичний ідеал, до котрого сповнення він пасе всіх земляків:

Вставайте, кайдани порвіте,
І вражою, злою кровю
Волю окропіте!

Кооперативні Організації в Америці

Ко-оперативний рух в Америці почався дуже швидко після того, як в Рочдейл, в Англії, зроблено перші почини до ко-оперативної організації. Як відомо, в 1844 році 28 ткацьких робітників заснували в Рочдейл першу в світі споживчу спілку на ко-оперативній основі. Вже в 1847 і 1848 році було організовано такі товариства в Америці а саме в Бостон і в Ню Бедфорд, Масачусетс. В 70-х роках свої ко-оперативної крамниці почали закладати американські фармері. Деякі з тих крамниць існують ще й до сегодня. Одначе на загал ко-оперативний рух в Америці розвивався дуже слабо, відокремленими починами і без значного поступу, аж до останньої війни. Після війни він раптово скинулся, організувалась ціла маса нових товариств всякого рода і щойно з 1919-1920 років починається справжний розвиток американської кооперації.

Як взагалі кооперативні організації, так і американські розділяються на три роди: кооперативні кредитові товариства, спілки продуцентів—для гуртового виробництва і продукції або для гуртового продажу продуктів—і врешті споживчі кооперативні спілки.

Центральною організацією споживчих спілок є Кооперативна Ліга, Центральний Союз Кооперативних Товариств в Сполучених Державах. В 1924 році належало до неї 328 спілок з 95,400 членами, одначе ся числа представляють лише приблизно одну десяту частину усіх споживчих кооператив в Америці.

Одначе найбільший поступ зробив кооперативний рух серед американських фармерів. В кінці 1925 року Федеральний Департамент Хліборобства в Вашингтоні мав у своїх реєстрах списано 10,803 фармерських організацій всякого рода, в двоє стільки, скільки їх було в 1915 році, коли зроблено перший загальний перегляд фармерської кооперації. Окрім того можна допустити, що яка тисяча товариств не подали своїх звідомлень до Департаменту Хліборобства і не є там записані.

В те число не входять фармерські кооперативні банки, кредитові товариства і асекураційні компанії. Вони обіймає лише організації для збуту хліборобських продуктів, для закупна господарського знаряддя, зерна, сім'я, [illegible], машин, спреків, обітки, [illegible], рівні, магазини і такі иниі гуртові підприємства, що так чи инакше служать фармерам в їх господарстві.

Між тими фармерськими спілками, 1,925 було організовано для гуртового збуту збіжа, 2,197 для молочної продукції, 1,770 для збуту худоби, 1,250 для продажі городовини і садовини, инші для инших висше названих цілей.

Найбільше фармерських кооперативних організацій має Мінесота 1,384, Айова 1004, Висконсин 1002, Ілиноис 832.

Незалежно, поза тим взагалі, в кооперативнім русі серед індустріяльних робітників є так звані робітничі банки. На протязі 1925 року по місяцях десь організовано такий новий банк. Бр. шляху Залізничних Машиністів, яке було першим [illegible], що заложило на [illegible] [illegible] такий банк [illegible] тепер цілий ряд банків, оказиях [illegible] та інших фінансових установ в декількох стейтах. В кінці 1925 року функціонувало в Сполучених Державах 35 таких робітничих банків. Основний капітал їх виносив понад [illegible] мілійонів долярів, а всіх грошей поверх сто мілійонів.

Про Ринок Збуту

Продукція є лише першою половиною праці, а збуток того продукту, або як инакше ринок є другою частю праці. Фабриканти витворили у себе систему дістрібюції—себто мають свої осередки зі своїми агентами та представниками і ті, до покупить, продають фабричний товар, то заздалегідь збирають замовлення. Наколи нема попиту на даний продукт, то фабрикант старається виробляти щось инше, на що будби попит, або замикає фабрику на деякий час, а у много случаях фабрика банкротує. Продукт мусить мати попит, в противнім разі він є безвартісний.

На світі нічо не стоїть на одній місци. І з кождим роком уліпшують люди свою продукцію і хто краще уліпшить, той має більше запотребовання, а радше збут на свій продукт. Сей природний закон відноситься не тільки до фабрикантів, але і до фармерів, реміснинів, фаховців а навіть простих робітників.

Ми не маємо тут на думці розводитися про фабрикантів, а навели се коротко тільки для приміру, аби тим способом заговорити про ринки на продукцію фармерську. Як фабриканти так і фармері не виробляють товару для себе а для других, і тому як одні так і другі стараються виставити свій продукт на ринок як найкращий.

Фабрик у світі є богато, що виробляють такий самий або дуже подібний товар, а фармерів у світі є богато більше і фармері тоже проводять між собою конкуренцію, і лучший продукт є все горою на ринках. На добрий продукт є добрий збут а на лихий товар лихий збут. А наколи доброго товару є забогато і ціна слаба, то лихий продукт є зовсім безвартісним.

На жаль, наші господарі у старім краю не розуміли і до нині не вдумувалися ще до того, що їх треба самим інтересуватися збутом свого товару; самим випровуміювати заграничні ринки і продукувати те, що найлучше оплачуєся і спільно висилати його там де на него є запотребовання.

Се друга часть продукції була в руках ріжних купців-жидів, та банкирів і спекулянтів. Наш рільник не мав поняття куди його продукт іде; він світового запотребовання на свій продукт не розумів, і так, з року на рік продукував на осліп. Ринки і їхнє запотребованнє було купецькою тайною, бо купці добре знали, що як би рільник був ознайомлений із податьними ринками, то відсилаби свій продукт як не одиниця, то ко-оперативним способом там, де того продукту потрібно. Купець не мавби нагоди на тім заробити.

Західні краянну окружения, ще в Канаді поступили де в чім наперед, але нам ще далеко до того, щоб ми зрозуміли повні все те, що фармерови треба конечно знати — хто і де потребує худоби і якої худоби. Хто потребує свиний і яких. Хто потребує яєць і яких. Де потребують масла і якого і т.п. В додатку треба знати, що і на фармері в других краях роблять, бо рільники других країв тоже продукують те саме і посилають свій товар на тойже ринок що і ми.

Передовсім нам приходиться студіювати запотребованне Англії, бо се майже одинокий ринок на наш товар. Наші сусіди, Сполучені Держави належали пограничне цло таке велике, що лише дещо сяко-тако оплатиться посилати туди. Приміром на фунті худоби живої вага два центи цла, фунт масла 8 центів, пшениця 30ц. на бушел. Треба також добре тямити, що англійський ринок не є тільки нам ринок, а є ринком цілого світа. До того той ринок є віддалений від нас на тисячі миль, отже лише добірний продукт оплатиться туди висилати. Наколи ми посвятимо, що ринок здобуваєся добрим товаром, то не треба забувати, що раз добутий ринок, треба його задержати. Значить, що того доброго продукту треба богато

Чи Ви вже відновили свою передплату на "Наш Поступ"?

і так треба робити аби його достарчати круглим роком, а року на рік. Подібно як ваші крамарі—чия котрий крамар торгує то він старается мати наноготілі той товар кождого дня в році. Інакше він у своїм бизнесі успіху не зроблять.

Наколи ви, Шановні Читачі „Н. П." бажаєте більше знати про ринки, пишіть до нас, а ми будемо вишукувати інтересні річи про ринки і час від часу подавати у газеті.

Невдалий Польський Наступ

В попередніх числах Н.П. була згадка про те, що галицькі хруні під проводом якогось Даниловича скликали недавно до Станиславова селянське віче, щоби в імени українського селянства висказати чолобитню Ляхам і заявити свою готовість працювати разом з Ляхами под підмесенням польської републики.

Данилович їздив сам по селах та висилав своїх агентів, щоби намовити селян до участи в конгресі. Помагали йому в тім ділі напевні війти хруні, (яких ніколи не забракне), жандармерія, старостства і цілий урядовий апарат. А і „пособія" польського уряду відограли рівнож свою ролю і то найбільшу, бо делегатам платили за дорогу, втрачений час і за труд та ще гостили. Так приготовлювано той конгрес хлібоїдів, який мав бути переломовою хвилею в політичнім житті галицьких Українців.

Хоч весь український нарід поставився через свою пресу і свої політичні представництва негативно до сеї хрунівської акції, то все таки були поважні побоювання, що та хрунівщина готова нанести велику шкоду. Ходило тут головно о наше селянство.

Селянський конгрес скликано, як пристало на хрунів, до салі польського „Сокола". Над входовими дверима видніла напись: „Чолем обчиам—йопонем врогові", а коло дверий стояв цілий шпалір шпіцлів та поліції, які уважно стежили за кождим делегатом. Всіх хрунів набралося біля сотки. Всіх їх одначе годі назвати хрунями, бо знайшлося там кількох селян, які нарочно пішли на той селянський конгрес, щоби піднести там голос справжніх селян. Та вони вже згодилися до слова і почали критикувати Даниловича, опинилися за дверима. Вигнали рівнож зі салі селянина і селянського посла Павлюка з Волині, що прийшов на конгрес, щоби запротестувати від імени селян. Лишився остаточно сам тільки Данилович з поліцією і інтелігенцією хрунями. Число їх буде никаким чином. Хлібоїдська деморалізація не захопила широких кругів нашого селянства. Їх конгрес не буде мати ніяких наслідків. Се видно вже й з того факту, що в тім часі, коли відбувалася в польськім „Соколі" зборі хлібоїдів, відбулося в салі українського „Сокола" українське посольське віче, в якім взяли участь всі селянські посли з Волині, організатори Станиславівщини та головнійший нарід, якого прибуло понад три тисячі. На тім вічу обговорено майже важне положення під Польщею та обдумувано способи дальшої боротьби. Віче було імпозантне.

Так скінчився польський наступ на розбиття нашого селянства. Надтім одначе акція польського уряду не скінчилася. Він далі буде сипати гроші на спирення ганґрени в нашім національнім організмі. А на гроші можна легко найти все нових Даниловичів і Ільковиих. Ті одиниці-хруні все знайдуться, аби тільки наші маси не ціліть осталися цілі!

Поміч для фармерів.

Коли хочете дістати доброго робітника до весняних робіт, всьо що вам треба то написати сейчас або телеграфувати з якого повіту і з вам після вашого бажання достанить:

Ukrainian Immigration & Colonization Association
10327—101 St. Edmonton, Alta.

Земля Матір всіх і всего

Стара приповідка

Як каже стара приповідка "Земля мати всіх нас і всего що наше".

Хоч приповідка ся стара і могла перший раз бути вимовлена душе не вченою та славною особою, одначе містить в собі слова мудрости і науки, що варта більше фунта золота. Варта більше фунта золота тому, бо ще хто взяв сю приповідку до серця і остав на земли, той нині є господарем, а не циганом—індиянином.

Цигани --- Індияни

Ви всі знаєте циганів, знаєте індиянів. Чи цигани та індияни мають за собою яку історію, нетра вказувалаби, що вони нарід в повнім значінню того слова? Ні! Вони мають за собою історію котру кождий розуміє з першого слова "Цигани". Чи індияни мають за собою історію нетра вказувалаби що вони нарід в повнім значінню того слова? Ні! Вони мають історію яку кождий з нас розуміє з першого слова "Індиян". Як цигани, так індияни кочуючий нарід. Нарід, який кочує, вандрує з місця на місце, з села до села, з міста до міста. Дуже часто вони не вандрують зі своєї охоти але з охоти сильнійших, які їх проганять.

То саме з мійським робітником. Він дуже рідко коли також сидить на місцю, бо його як не проганять з міста сильні світа сего, то проганять обставини і він чи хоче чи не хоче мусить так само кочувати — вандрувати.

На Місци Камінь Поросте

Ще знані з тими, що осіли на земли, що працювали на ній і похали на ній плоди, росли враз з ними, збогачувались і стались корінем з якого виросло все. З фармів виросли і стоять села, містечка, міста, столиці, держави, нації. Там на фармі корінь всего. Корінь всего чим до тепер людство чваниться. Корінь культури, штуки, винаходів і всего.

Від Чого Ви Зачнете Своє Життє?

Чи ви зачнете своє життє з кореня—споду і вкоренившись рости вгору чи зачнете на з верха—цвіту.

Цвіт гарний, але навіть вітрець його звіває. Корінь сильний, такий сильний, що навіть бури його не зрушить.

Мійське життє гарне але найнеминнійша обставина його руйнує.

Фармерське життє хоч може і не чаріяне, ще найстрашнійші голоди не годні його нікали знищити.

Рада й наука з сего проста і щира.

Зачинайте від фармів—від Кореня!

Читайте се дальше і слухайте, що для Вас васне.

В КАНАДІ є дві дуже а дуже славні околиці. Славні ті околиці тому, що в околицях сих є дуже добрі і урожайні землі. Землі, які видають 40 до 45 бушлів пшениці з акра. Значить взявши теперішну ціну пшениці, по оплаченю перевозу, фармер бере за бушель $1.25. Сорок раз $1.25 виходило $50.00 з одного акра. Тому то власне землі в сій першій околиці продаєсь по $50.00 за акер, чиста без нічого землі. Околиця се лежить на всхід від Едмонтону, при стаціях—Мендер, Ревд Парк, Веґревіль. Околицю сю замешкують по найбільшій часті Українці, котрі, як кождому звісно, уходять за найбогатших фармерів в Канаді. Друга така околиця находиться в Саскачевані. Сю околицю заселили колись добрі рільники—Духобори.

Від довшого часу Духобори носяться з думкою вернути в старий край. Сі землі закупило Українське Імміграційне і Кольонізаційне Товариство і виставляє тепер на продаж.

Важне!

321 акрів землі, 209 акрів гиробено, 65 акрів самерфол, решта готове під весняну орку. 15 акрів гарного ліса, 20 сіножати, 60 пасовиска.

Вся земля першої класи чорновем. Гарна на чотири кімнати хата. Стайня на 24 штук худоби; стрих на 20 тонн сіна; три вольних шпіхліри.

Ціна на машинерії і домашнім, курями, гусьми, курями і все начиння, 11 коней, 6 коров, 6 ялівок, 35 безрог, жниварка, косилка, грабарки, 2 плуги, 6 борін, дискар, 3 вози, 2 саней, 10 пар упряжей, машок, крім сепаратор, все хатнє умеблювання, як ліжка, шафи, кухні і т. п. хатні і господарські знаряди.

Підчас війни за саму землю власитель відкинув оферту по $80.00 за акер.

Нині все разом лиш $35.00 акер. Спішіться, бо се дурниця. Хто розуміє тому не треба два рази говорити.

160 акрів землі, 110 виробленої, 50 пасовиска, гарна хата, стайня, 4 шпіхлірі і инші потрібні будинки, 5 коней, 2 корови, 3 ялівки, 50 курей. Вся потрібна машинерія і всі хатні річи.

Шість літ тому власитель відкинув оферту по $65.00 за акер за саму землю. Тепер все разом землі, будинки і все $35.00 за акер.

Сих фармів — чорновему мало близько міста, школ і при добрих дорогах лиш 400. Тому пишіть до нас ще нині по близші інформації, єсли хочете стати незалежним і добрим господарем і забрати асекурацію від лихих часів.

Сих фармів не купите ні у кого лиш у властителів а лиш у:

Ukrainian Immigration & Colonization Association

Дальший опис сих фармів буде поміщений в кождім числі „Поступу" і коли хто схоче якої фарми, то просимо удаватися до:

Ukrainian Immigration & Colonization Association
10327 101 Street — — Edmonton, Alberta

Наш Поступ

Український тижневик присвячений просвітно-культурним і економічним справам українського народа в Західній Канаді

Виходить кождого тижня в середу

Передплата виносить $2.00 річно

За оголошення поміщені в "Нашім Поступі" редакція не відповідає

ЯКІВ Н. КРЕТ, Редактор.
Т. ТОМАШЕВСЬКИЙ, Управитель

Our Progress
UKRAINIAN WEEKLY
Published by Canadian Ukrainian Printing and Publishing Co., Limited, at 10036 96th Street, Edmonton, Alta.

JAMES N. KRETT, Editor.
T. TOMASHAVSKY, Manager

Subscription in Canada $2.00 a year. Foreign $2.50.

Advertising Rates will be Furnished on Application

ADDRESS:
OUR PROGRESS
10036—96 St. Edmonton, Alta.
Telephone 1884

СЕРЕДА, 10. МАРТА, 1926.

„УЧІТЕСЯ БРАТИ МОЇ, ДУМАЙТЕ, ЧИТАЙТЕ!"

Т. Шевченко.

65-ий рік минає від смерти найбільшого поета й пророка нашого українського народа, Тараса Шевченка.

Як все, так і сего року ціла наша суспільність обходити-ме святочні роковини і де тільки живе український народ звеніти-ме чарівне слово нашого Генія лунатимуть Його могутні заповіти і понесеться завзята присяга:

„У тяжкій і важкій боротьбі ми поляжем, щоб волю і славу і честь Рідний Краю здобути Тобі...!"

Богато гарних думок і гарних слів говориться рік-річно в часі Шевченкових роковин, богато часу і труду вкладають поодинокі українські громади, щоби Свято Шевченка вийшло як найгарнійше, та найважнійше, на що треба звертати увагу, щоб ті святочні обходи не пройшли без тривалого ужитку.

Бо що-річні святочні обходи роковин смерти Шевченка мають споминати великі завдання і від участи в тім всенароднім Святі не сміє відмовитися ні оден Українець ні одна Українка.

Свято Шевченка має на ціли передовсім звеличати память нашого Великого Кобзаря. Але крім се:

Воно вказує на нашу силу і культуру; має бути показчиком нашого народного поступу і розвою; має бути висловом нашої єдности в ісповіданню наших народних ідеалів, які так точно означив для нас в своїх безсмертних творах Шевченко.

Коли кожда українська громада чи то на рідній землі, чи на чужині, гідно, по своїм силам, відсвяткує великі роковини, коли відтак кождий Українець і кожда Українка не тілько устами вшановувати-муть великі ідеї нашого Народного Пророка, але все і всюда ділом докажуть, що вони є вірними дітьми українського народа, коли кождий докине свою часть до праці над поліпшенням долі і щастя народу, тоді ми сміло возьмем то, що нам як много-міліоновому народови належиться—здобудем волю, здобудем свою нерозмежовану кордонами Українську Державу.

До сповнення тих наших народних ідеалів потрібно передовсім єдиного средства—книжки, освіти. О близьші, є удивительнійші стежки і Україні в часі світової завирюхи тих стежок пробували. Та через брак освіти, через брак свідомости усеї суспільности кроваві спроби народу не вдалися і ми на час опинилися під постолом переможців. Лише українська книжка—просвіта може подати народови розуміннє свого права; вона одна може заохотити народ до дальшої витревалої праці для здобуття „своєї правди, і сили і волі".

Не даром Шевченко, як найбільший Українець, що сам завдяки горячій охоті до науки піднявся із кріпацького сина до найвисшого ступня культури—заохочував і гордих і невільних Українців до науки, до просвіти.

Шевченко вірив, що тільки темний і неосвічений народ може бути рабом і невільником, бо сей ярмо

„дурний знов підставляє
і не знає за—що..."

Наука, Правда і Воля були у Шевченка нерозлучними ідеалами і він цілим серцем бажав, щоби на світ прийшов апостол Правди і Науки. Шевченко добре знав, що коли народ наш буде як слід просвічений, він з'уміє добути собі волю—державу і її удержати.

Тому лишив нам оден із найважніших заповітів:

—„Учітеся Брати мої:
Думайте, читайте..."

В нинішній особливо добі, коли силу і значіннє народа міряться не його числом але степенем просвіти і культура, Шевченків заклик: „Учітеся, брати мої!" має для нас тим більшу доцільність і вагу.

В історії людства кождий поодинокий вік вкладав на поодинокі народи відмінні обовязки. Вік девятнайцятий, доба Шевченка, пробував в тім напрямі, щоби добути для чоловіка особисту свободу, щоби знищенем панщини добути для него людське достоїнство, дати йому право горожанина. І вік той сповнив свою задачу. Лишив нам в спадку здійснені свої ідеали, за котрі передовсім зводив з тиранами борбу.

На наших плечах, на плечах нині живучого поколїння, спочиває вже инша, вища задача. Маючи вже почуваннє свободи, того найдорожшого жемчуга живої людини, мусимо здійснити ті завдачі, до яких розвязання покликав Божим Провидїнєм двайцяте століттє. Задача та—то добуттє політичної волі, будова власної хати—держави, в котрій наші діти мігли не поневолені, могли б усею шириною розвиху відреагувати над удосконаленнєм своїх ідеалів, які перед ними постановить новий, надходячий вік.

Будова державности—то імператив XX. віку, не лише для нас, але для всіх передтим поневолених народів. Другі народи на наших таки очах сповнили свій ідеал, а сповнили його тому, що раньше взялися за книжку, за просвіту. Остав лише український народ, з поневолених народів найчисленнійший. І нема найменшого сумніву, що і Українці сповнять вложений на них обовязок. Вже в першій четвертї століття ми дали доказ, що розуміємо наші завдачі. І хоч неприготовані, без належного проводу, узброєні лише любовію до Вітчини і горячим бажанєм свободи, Українці показали світови, що над ними не можна переходити до дневного порядку, що і на них прийде черга, що і вони як „семя вольна нова" мають засісти поруч з другими народами світа до спільної ради над добром людства.

Катастрофа, яку пережив і переживає український народ, показала, що до здійснення і закріплення наших державних ідеалів не достає нам найважнійшого, а се широкої всенародної просвіти. І если не здобудемо просвіти, если не всадимо кождій українській одиниці по всіх заборах, по всіх закутинах земного глобу, двайцятий вік лишить нас—на тім становищі,—на якім стоїмо нині і впровадить наші діти в новий XXI. вік як гельотів, як поганий культурних народів.

Будучи по розтої, по нових здобутках культурної праці усего людства, можна бути певним, що будучий вік буде мати перед собою вже висші задачі, чим будованнє державности. І тоді рішучо не буде ні спромоги ні часу на значеннє здобуця або на боротьбу за елементарні права людини.

На науку, на поширенне в масах національної свідомости тепер час, і то крайний час. Маємо перед собою великі ідеали, маємо перед собою своїх великих людей, каменярів, що пробили нам тверду скалу і вказали добрі шляхи до народного добробуту.

І тому, святкуючи нині память найбільшого нашого Генія, Тараса Шевченка, дамо перший і дуже практичний доказ нашої для Него пошани, коли прочитаємо передовсім Його твори. Сором прямо повинно бути для кождого Українця не мати нині у себе в дома „Кобзаря", не вчитуватися в туту скарбницю рідної, дорогої нам поезії, не захоплюватися палкими покликами і ідеалами Народного Пророка, що перший станув за життє-буттє найменшого брата та з'умів піднести його до рівня народу.

Нехай нинішнє святковання памяти Генія буде і для нас, канадійських Українців новим, всенародним зворотом до просвіти, до любови, до поступу і праводиво народньої праці; нехай дух Тараса своїм животворним огнем загріє і нашу канадійську українську громаду; нехай поборе зневіру та сполучить нас всіх в одну велику, сімю, в „сімю вольну, нову", що власними руками, добуде собі побіч других народів світа світлу будучність і **Воскресення Самостійної, нерозмежованої Української Держави!**

НЕ СЛІВ А ДІЛ ТРЕБА!

З початком сего року ми проголосили на сторінках „Нашого Поступу", що Видавництво бажає приступити до побільшення газети по можности в найкоротшім часі. Щоби той замір сповнити, ми заявили, що на те треба нам збільшення числа передплатників, а треба безпосередної помочи фінансової, як от Пресового Фонду. Бо щоби побільшити газету, не треба забувати, що з побільшенням сї вяжуться сейчас подвійні кошта видавання. Треба більше робітників, треба в двоє більше паперу, треба подвійно платити за почтову пересилку, одним словом—більша газета, більші видатки. Тому то ми апелювали до кождого нашого читача, щоби в ціли приспішення збільшення газети вкинув на себе невеличкий обовязок, лише щоби той обовязок скоро сповнив.

Всего, що ми сожадали, то щоби кождий читач завдав собі трохи труду і придбав хоч одного нового передплатника, і по своїй змозі прислав що може на Пресовий Фонд. Та доси такий обовязок сповнило смішно мале число читачів. На наш заклик відізвалося кількох щирих одиниць, які жертвували навіть показнійшу суму на Пресовий Фонд, як: Вп.П. Василь Гунтуляк, І. Варшавський, М. Черняховський, Н. Харук, В. Саламандик, Н. Гоначук, П. Щур і инші щирі одиниці з кольонії „Січ" але чи Ви, Шановний Читачу, що ще досі не відгукнулися на наш відклик, думаєте, що тільки ті люди, що вже сі жертвували на Пресовий Фонд мають помагати тому людському ділу; чи думаєте, що тільки ті одиниці, що працюють в Видавництві мають напружувати свої сили і енергію працюючи днями і ночами, щоби видавати на час газету, а Ваша „хата має бути з краю"? Чи думаєте, що можна газету видавати ще й побільшити її тоді, як Ви будете з заложеними руками сидіти і дивитися готовому в надії, що без Вашої помочи те зробиться; чи думаєте, що можна побільшити газету тими щирими признаннями, які „Наш Поступ" здобув собі у Вас й Ви собі його хвалите, що „газета добра і нам в Альберті треба такої газети"? Коли Ви так думаєте, що без Вашої помочи обійдеться—„нехай там хтось робить, а Ви вже потім при людей скористаєте", то ми Вам отверто скажемо, що слова Вашї без діл, є мертві!

Протягом одного місяця ми, попри правильне видавання газети що тижня випустили вже два числа з збільшеним форматі на 8 сторін—число 116 і отсе вже перед Вами. Ви випущенню 116 числа ми дістали богато письменних і устних признань і бажань, щоби „Наш Поступ" виходив на 8 сторін стало. Віримо, що й се число здобуде собі у Вас ще більше признання й що Ви перечитавши його від доски до доски бажалиб аби сей часопис вже від сего числа приходив стало на 8 сторін. І таким й ми бажали б його стало випускати. В нас се бажаннє не менше чим у Вас, бо ніхто так не відчуває потреби побільшення, як Видавництво, якого бажанням є зацікавити читаючу публику добірнішими і більше різнородними матеріалами, чим се можна сповнити в газеті на чотири сторінки. Але, сеї штуки—побільшення газети—без Вашої помочи ми не втнемо, бій Богу не втнемо! Самими словами Вашими, без Вашої матеріальної помочи, ми не вмісимо ані не можемо оплачувати ні робітників, ні паперу, ні ренту, ні почти, ні світла, ні... таки нічого! На все то треба гроший. І ті гроші нам потрібні кождого дня. Бо передплатник, що дав два долари, знає одно: що йому що тижня прийде газета. А в нас що тижня рівні виплати і то не долярами, десятками іх разом треба виплачувати. Ми знаємо, що кождого стати на хвилинку часу поговорити з сусідом, зі знакомим, з приятелем, на те, щоби з'єднати його передплатником Нашого Поступу, як знаємо, що долар, два чи пятка в богатого й десятка не зробить бідним, коли жертвує на Пресовий Фонд, а видавництву богато поможе, бо як кажуть „громада по нитці, а бідному сорочка".

Отже, прийміть Шановні Читачі до відома, що ані попередні відзви, ані от сю, що читаєте тепер, ми вітер не писали й не пишемо. Ми вимагаємо від Вас діла й без обходження справи подалеки, говоримо впрост, щиро й отверто, що бажаємо приступити до сталого побільшення газети як найскорше хочемо Вашої матеріальної помочи **сейчас**. Не завтра, не за тиждень, не за місяць, чи аж тоді, як у Вас вже не буде де гроший подіти, а таки **сейчас**! Видавництво, що вже через чотири роки несе тягар видавання газети; що доложило до неї дни і ночи праці та не сотки а тисячі долярів, щоби удержати одиноку газету в Альберті, почуває за собою повне моральне право домагатися від Вас помочи, в розвою так важного чинника як своя народна преса. Ми не служимо жадним політичним партіям тільки одному свому народови і від сего народа, в склад якого входите Ви, ми можемо тільки сподіватися помочи в тій тяжкій праці, яку двигає Видавництво. І тому, коли Ви ще не сповнили свого обовязку, коли не придбали нового передплатника, і Ваше імя ще не було проголошене в Нашім Поступі між Жертводавцями на Пресовий Фонд, то не відтягайтеся а сповніть той обовязок супроти своєї газети негайно.

ВИДАВНИЦТВО „Н.П".

В чім сила Данії?

Про Данію знають вже й наші люди, хоч не вчилися по школах ні географії ні всесвітної історії. Знають її з того, що нині цілий світ Данією інтересуєся, інтересуєся її славними ко-оперативними організаціями і її економічним добробутом. Своїми ко-оперативними організаціями Данія побила на світових ринках всі другі експортові краї і нині формально диктує ціни на ті всі продукти, які у неї виробляються.

Цікаво та маленька Данія! Весь край має всего 15 тисяч квадратових англійських миль (значить 18 разів менша як наша Альберта) а населення в ній 2 і пів міліона.

Що-ж дає їй таку силу і значіння? — Ко-операції? Так! — Але заки Данія дійшла до розуміння лучности в неї на 2 і пів міліона населення друкувалося 320 щоденних часописів, кожда з півміліона примірників. Число дневників з кождим роком у них росте. Місцеві часописи розходяться там нині по 160 тисяч примірників денно. Май же нема більшого села, щоби не мало для своїх місцевих потреб своєї сільської газети. Та крім 320 дневників виходить в Данії сейчас 780 тижневих газет і сількогосподарських журналів для фахових! Що каждий другий Данець пренумерує один дневник, два-три тижневики і будьякий журнал.

А у нас? На 7 міліонів Українців під Польщею виходить один дневник („Діло" у Львові) в півтора тисячах примірників. А на 60 тисяч Українців в Альберті виходить один-одинокий тижневик „Наш Поступ" — тай той розвоєм утримується з вікнами.

А плачемо, що сили в нас нема, що ніхто з нами не числиться, правдиво, що такий наш був культурна праця, а не й більше того, що до нас належить, не розійдеться такої роботи як читаннє одинокої української часописи в Альберті "Наш Поступ", котрий власне і видаєся лише в тій цілі, щоби просвітно скріпити силу і добробут народа.

Що більше! є люди, ще й ніби з тої інтелігентної парафії, що з дня на день чекають упадку "Нашого Поступу" і прямо дивуються, чому він не падає!

А "Наш Поступ" не хоче упадати так що йому зробиш. Ще й як на глум находиться коло збільшення на вісім сторін! І вийде. Бо коло "Нашого Поступу" гуртуються щораз то нові кадри свідомих і щирих наших господарів а сі не звернуть уваги на вітських фальшиво амбітних кирияників і дадуть, віримо, своїй одинокій фармерській газеті таку фінансову поміч, яку їм наказує дати їхня господарська честь.

Кириянинці! Заявляємо публично, що "Наш Поступ" не падає, не падає і не гниде. А ви замісць безділько тратити час на чеканню коли "Поступ" впаде, радше киньте свої фальшиві амбіції і зависть і станьте разом з нами до праці, а за кілька час ми Українці зможем Данців пересувати.

Розвій і Значіннє Спільної Праці

(Докінчення з попереднього числа)

Великий поступ, якого доверпшила спільна людська праця, слідно також на нашій поживі; бо коли дикий, некультурний і відокремлений чоловік живився виключно мясом диких або рибою, грубою і однородною поживою, то нинішний чоловік упрацою і працею соток поколінь такі благородні і різнородні витворив поживні ростини, що дослідники не годні навіть дослідити їх первовзорів. Пшениці, кукурузи, бобу, сочевиці не можна зовсім знайти в дикім стані—є то в дійсности твір людського промислу, результат спільної праці богатьох поколінь.

Та ще більше значіннє має спільна людська праця в сфері духових здобутків. Коли судити наших предків по сучасних дикунах, то мусіли вони бути страшні. Про се можна мати поняттє, коли приглянутися на їхні кістяки о низькім і втікім чолі з великих щоках.

Несвідомі до витревалої праці, ніхто не журився другим, кождий жив для себе, не маючи поняття для чужого житя, не маючи жадного почуття справедливости. Але з віками ті відокремлені громади, надто дикі, щоби мати в карбі свої пристрасти, свїтом поконані другими громадами, котрі для певних причин була способнійші до спільної праці і спільного порозуміння. І в часі соток віків тревала боротьба тих племен, більше карні взяли верх і накинули другим, більше упослідженим страшне ярмо неволі. Страшні тортури і муки, які начальники племен виконували над побідженими, страх перед „духами" померших, свідомість, що за провину одного ті духи карати-муть ціле племя, поволи гамували вибухи гніву і пристрастий і помали розвивали в поодиноких людей спосібність володіти свобідною волею доти вкінце не вироблювали людей способних сповняти обітницю, людей на котрих слово можна було спуститися, людей відвічальних і обовязкових. Маючи такі духові добутки розвинав поволи чоловік свободу думки. Думка ся користаючи з праці великих і шляхетних мислителів всіх часів і всіх країв, перестає дуситися в повітрю зараженім пересудами, традиційним віруваннями і ріжними безпідставними страхіттями і користає нині з усіх дослідів і уліпшень цілого світа.

Нічо однак не вказує на значіннє громадної людської праці так живо, як політичне визволеннє чоловіка і його горожанські свободи.

Значіннє личної чи політичної свободи вміє нині лише той оцінити, кому наїздник-тиран боронить переноситися після вподоби з місця на місце, кому заборонено учити дітей, кому зборонено говорити чи писати то, що він хоче.

В такім положенню між иншими ще нині в XX. століттю находиться наш український народ. Наїздник позбавляючи народ свободи слова, преси, зборів, школи, тручає свої жертви в ті темні часи неспальства і не допускає їх користати з добродійств людського поступу, до котрого і наші предки за час свого історичного існування внесли великий вклад.

Велика булаб нині нужда фізична, умова і моральна, колиб не спільна праця минулих поколінь і людей з нами разом живучих. Колиб ти случайно малим хлопцем був кинений на якійсь безлюдний остров, — будьбись певно такий глупий і нерозвинений, як перший дикий звір.

І тому нині доле значіннєм гиганти других людей є так великий, що його сплатити чоловік не в стані. Однак суспільне нинішне життє є так широке і буйне, що працюючи над тим, щоби самим стати вільнійшими, розумнійшими і ліпшими, причиняємося заразом до визволення і уласкавлення всіх кругом нас.

Дїлого—повни обовязки взглядом нас самих—єдиним обовязком, давши нам як розказ є згодитися на услів спільної, взаїмної праці в людській суспільности.

Кожда думка, кожде слово, поручення, діло, противне спільній, єдиній праці, означає негідне чоловіка поняття, ганьбу, що стан зарізости карта більше як розум і людське достоїнство.

Для нинішнього культурного і розумного чоловіка є лише оден факт, а то свідомість життя і його доцільність. Знаємо вертіть життя для себе і для тих поколінь, що по нас прийдуть. Тому з гірою в лучну будучність мусимо стратити доконуте і під себе частку так як для нас лишили наші попередники не знаючи хто ми будемо і чи з'уміємо користати з їхніх з'усиль.

А ті, що в культурнім свідомім життю не хочуть узнати його вартости і самі зневірені зневіряють других — нехай пам'ятають, що життя не варта, нехай докажуть сироти своїх слів і добровільно позбавлять себе життя при плечи трутини чи вінтовки!

Обовязок Українця

Обовязком кождого Українця мати в хаті

ТВОРИ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

Тепер зараз пора для Вас і для Вашої Читальні набути собі Творів нашого Генія Т. Шевченка.

Твори Т. Шевченка 5 томів з образами повно виданє в опр.	12.50
Твори Т. Шевченка у 3-ох томах, дуже красне виданє в опр.	8.00
Твори Т. Шевченка в 2-ох томах, в оправі	4.00
Кобзар Т. Шевченка, великий в дуже гарній оправі	3.00
Кобзар, повне виданє, в оправі	2.00
Кобзар, повне виданє, брош.	1.50
Кобзар, менше виданє, брош.	1.00
Гайдамаки, Т. Шевченка, люксус. виданє дуже гарне в опр.	5.00
Гайдамачки, звичайне виданє	.50
Артист, повість Т. Шевченка	.50
Т. Шевченко, Співак України	.20

ЗАМОВЛЕННЯ ПРОСИМО СЛАТИ НА АДРЕСУ:

Ukrainian Book Store
10348 -- 101st Street EDMONTON, ALTA.

З ПРОВІНЦІОНАЛЬНОГО ПАРЛЯМЕНТУ

Прогібіцийні ентузіясти все ще клопочуть послів, щоби перепери їх законопроєкт на скасованнє продажи пива по готелях. І хотяй премієр дав їм рішучу відповідь, що на сїй сесії не думає змінити нічого в лікернім законі, то вперті поки (а поки всі вперті) шукають між послами такого, щоби вніс їх поправку на сесії. "Сухі" заявляють, що якби воно не було але питаннє замкнення бар поставлять вони в передвиборчу кампанію і будуть попирати лише тих кандидатів, що заявляться за скасованнєм бар.

На днях відбули ся урадження одної залізнодорожної компанії з премієром Бравнлї і міністром залізниць конференцію, правдоподібно в справі перебрання Е. Д. і Б. К. залізниці. Вислід конференції премієр обіцяв предложити послам трохи пізнійше.

Сеї сесії має бути змінена точка лікерового закона, котра зборонила держати лікер для власного ужитку тим сторонникам, котрі мешкають з валу своїх сторів.

В заступстві неприсутного премієра, міністер Годлей перечитав телеграми дотично висилки альбертійського вугля на всхід. Зі звіту міністра виходить, що тгішні угоди на новий ринок збуту вугля вістали поважно задержані Сі-пі-ром. Перевіз першого контингенту числом 200,000 тон роділено між обі колійові компанії. С. Н. Р. згодилася на 7 доларову тарифу оплати і зачав вже був доставу. Отворено також майни жадови сінпярської лінії. Тимчасом Сіпір зажадав 9 долярів за тон перевозу і відмовився перевозити таньше. С.Н.Р. бачучи становище Сіпіара зажадав і собі 9 долярів а то вугля, що вже було в дорозі до Онтеріо, порозміщував по бічних треках щоби чекало нової згоди.

Дж. Міллс з Атабаска округа жалувався, що арештантів, котрі відбули кару у Форті випускаєся без цента, чим змушуєся їх знова або жебрати або красти, особливо в зимі, коли трудно дістати роботу.

Перейшло друге читаннє проєкт закона, котрий уповажнює поліцію застрілити кождого пса, який кусає людий.

Читано другий раз поправки до шпитального закона, з котрих одна уповажнює міністра здоровля звільнити зі служби в муніципальних шпиталах непотрібну особу. Справа ся належала перше до директора шпиталю.

ПАРЛЯМЕНТ ВІДРОЧЕНО ДО 15. МАРТА

Оттава, 3. марта. — Вчера пополудні парлямент відрочено до 15. марта. Внесок на приняття адреси у відповідь на тронову промову ухвалено 9 голосами більшости. За приняттям адреси було 111 голосів, проти 102.

Уряд має лише неповних два тижні часу на реорганізацію кабінету, в той час як він просив шість тижнів часу на переведення реорганізації. Парлямент ухвалив був розійтися кілька тижнів тому назад, однак консервативні посли ведуть в парляменті обструкцію, що аж треба було надзвичайного внеску на закінчення дебати, щоб сю обструкцію застановити.

РУМУНСЬКИЙ КНЯЗЬ ТІКАЄ ВІД ЖІНОК

Париж, 26. лютого. — Румунський бувший наслідник престола Кароль, який недавно відрікся свого права на жадання королівської сїї, має тепер до діла, а трема жінками. Одну хоче задержати для себе теперішна любка Лупеску, дальше хоче його відшукати перша жінка—Ламбріно і друга жінка—княжна Єлена, а кромі того його мати, румунська королева Марія хоче назад приверн. йому престол. Ті всі жінки тепер переїхали до Парижа і слід сподіватися, що Кароль скоро звідтіля втече. Четыри жінки—то таки забогато на одного.

ТАКІ НАРОДНІ ОБХОДИ ЗДАЛИБСЯ І НАМ

Норвежці з округа Кемроз, Альта. устроюють в цьвітни в Кемроз величаву національну манифестацію в ціли відновлення і скріплення серед їхньої іміграції симпатії до Вітчини і поширення народньої норвежської організації, якої головою є Др. Нордбай з Кемроз.

Цікаво, що англійська преса відносить з вдоволенням той прояв національних почувань серед Норвежців.

Колиб такий обхід устроїли в Канаді Українці то нам певно причіплениби латку сепаратистів, що розбивають єдиність "канадійської" нації.

Мабуть між канадійськими Норвежцями нема ні бельгійських ні англійських "апостолів".

ПРИЗНАКИ ВЕСНИ

Лід на ріці Саскачеван може пустити кождого дня. Лід всего на 16 інчів грубости в порівнанню з грома і пів футами в сїй порі минулого року. Збільшена струя води з півночи попідмивала лід в богато місцях і він може потріскати і понести протягом кількох днів, як що така погода, як тепер, буде тревати дальше. Піс Ривер пустила від берега до берега ще 10. грудня минулого року.

СКРІПЛЯЮТЬ ГОРІЛКУ ТЮТЮНОМ І ВАПНОМ

Москва, 26. лютого. — Російський уряд рішив повести рішучу війну проти самогону, тому що він робить конкуренцію державній горілці, яку продукується в своїх фабриках. Селяне однак вміють виробляти самогон, тому він дешевший і кріпший. Щоб однак ще більше припикав, то додають до нього тютюну і вапна. В сей спосіб зеленої в Москві кажеться, що селяне не дають спитатя збіжа і тому большевики мусять продавати царські брилянти.

ЗАПОВІДАЮТЬ НОВУ ЛІГУ НАРОДІВ ПРОТИ ТЕПЕРІШНЬОЇ

Берлін, 1. марта. — В тутешних поінформованих кругах заповідають, що Німеччина поборе Лігу Народів, якщо вона прийме до Ради Польщу. А тоді, кажуть, Німеччина зорганізує нову Лігу Народів проти теперішньої. Сподіваються, що до тої Ліги приступилиби: Німеччина, Росія, Туреччина, Австрія, Угорщина, а може навіть скандинавські держави.

КУРС ПАСІЧНИЦТВА

Дня 18. і 19. марта сего року відбудеся в господарській школі в Олдс, Алта. дводневний курс практичного пасічництва. Викладати будуть п.п. Д. Калмерс з Едмонтону і Шульц з Летбридж. Хто з Українців має або хотівби розвести пасіку було дуже вказаним на той курс поїхати.

ІНТЕРЕСНІ ІНФОРМАЦІЇ

Сего року альбертійський університет робив проби над годівлею худоби, свиней і овець через зиму. На пробі держано вісім груп биків, одинайцять загород свиней, чотири загороди овець і два відділи молочних коров. Вислід економічної годівлі є надзвичайно інтересний і буде проголошений 10. цвітня в т. зв. день Годівців Скота. Недавно продано з університету добрий гурт різних осінних поросят, ниже пів року. Були то Гемпшир-Йоркшайр мішанці, годовані дуже економно, котрі при продажі пішли 85 процент як вибрані. Вказує се на факт, що можна дуже легко викінчити свиней в гатунок вибраних і по годівлі в зимі не гірше чим в літі.

Більше подрібних інформацій про се не забудемо помістити по 10-ім цвітня.

РІЧНИЙ ЯРМАРОК НА КОНІ

Минулого тижня на кінськім ярмарку в Гай Ривер, Алта. продано 200 коней за пересічну ціну $75.00 за штуку. Найвисше продано пару коней за $110.00.

ДЕЛЄГАЦІЯ, ЩО НЕ ПРИЇХАЛА ПРОСИТИ

В понеділок чекала на премієра і міністра залізниць чісельна делєгація з Піс Ривер і Ґренд Прері, щоби остаточно почути рішенне правительства, що воно думає робити з Е. Д. і Б. К. залізницею і чи дасть воно дальним поселенцям лінію колійову обслугу. Ні премієра ні міністра залізниць не застали в дома, бо ті поїхали до Реджайни на конференцію з Дост. Данінгом, новопоставленим міністром залізниць.

"Ми не приїхали просити,—сказав провідник делєгації до репортерів,—ми приїхали сказати кабінетови, що ми мусимо вже раз мати справу північної залізниці рішеною і так довго не будемо старатися дістати до себе більше іміґрантів, доки розвязка колійової квестії не вдоволить сего населення, що тепер є.

ГОСПОДАРКА НА УКРАЇНІ

В большевицькій пресі, а зокрема в "Економической Жизні" подають, що незадовго "український" комуністичний уряд має переселити бідних безземельних Українців числом до 600,000 поза межі України. Найбільшу скількість мають перегнати на Сибір, трохи над Волгу та на Північний Кавказ. Тимчасом українські землі, що відібрано поміщикам, віддають жидівським поселенцям. Такій господарці нема чого дивуватися, коли зважити, що президія складаєся з отаких "Українців": Хаїм Аусем, голова; Золотарьов, його заступник; Андріянов, Бенчін, Рухімович і Маслов, радні.

ДЕ ХОР КОШИЦІ?

Много разів запитувано, де подівся славний хор під управою д. О. Кошиці. Інтересним буде отже донести українській публиці, що д. Кошиця виступає тепер зі своїм хором у Філядельфії, в Америці.

От що пише американська „Свобода з 4. марта;

„Хор ім. Олександра Кошиця в Філядельфії відбуває свої регулярні проби в середу від 8-ої до 10-ої години вечір і в неділю від 7-ої до 9-ої вечір в Українськім Домі при 847 Френклин Стріт.

Перший свій виступ Український Хор зробить 4-го цвітня на свято Тараса Шевченка в Українськім Домі під тимсамим числом.

Український Хор вже приготовлений проспівати чотири пісні композиції О. Кошиця. Наш дирігент доказує всім, що Український Хор зміг виконувати українські пісні в їх українській красі і артистично.

Ми певні, що і дирігент і Український Хор ім. Олександра Кошиця при добрій волі співаків виявиться із свого завдання як найлучше.

Теодор Сеністун.

НОВИЙ ПРЕМІЄР САСКАЧЕВАНУ

На многолюдній конвенції лібералів в Реджайні вибрано на місце бувшого премієра Дост. Данінга нового премієра Дост. Гардінера, який держить теку міністра доріг і праці. Дост. Гардінер, молодий 43-літний мущина є урожденцем пров. Онтаріо. В Вінніпегу і до свого вибору посл Онтаріо, кінчив школи в Реджайні, пом 1914 року з Капелля округа був принципалом школи в Лемберг, Саск.

ОБМЕЖЕННЄ ПОТОМСТВА

Найбільші фабрики дитячих візків та колисок в Америці нарікають на кепські часи. Декотрі підприємства сього промислу стоять над банкротством. Причиною упадку сього промислу має бути та, що супругаства обмежують потомство, яке так в Америці, як і взагалі в світі зачинає дуже широко прийматися.

РІФИ ВІДНОВИЛИ ВІЙНУ

Відновивши війну після зимового відпочинку Абд-Ель-Крім і його рифські повстанці нанесли французьким військам сильний удар, щоб взяти верх перед можливими розмовами мирових переговорів.

Ріфи стріляли з гармат, які вони минулого літа здобули на французах.

Нова Метушня в Европі

Дня 8. марта збирася в Женеві Ліга Націй на звичайну сесію, яка буде пропамятною з того боку, що на ній буде прийнята Німеччина як член Ліги. В той спосіб ввійде Німеччина остаточно між сімю народів, і тим самим перестане формально істнувати блок альянтів. Німеччина одержить ще й місце в Раді Ліги, яке її загарантовано при заключенню мира в Льокарно.

З приводу того місця в Раді Ліги повстала тепер метушня. Рада вирішує всі важні справи, а впливи в ній були поділені між Францію і Англію. З хвилею, коли ввійде до Ради Німеччина, ситуація змінится. Німеччина буде третим чинником, який може скріпити собою після вподоби, Англію або Францію. Тим занепокоєна особливо Франція і Італія, які бояться англійсько-німецької гегемонії в Европі, бо не сумніваються, що Німеччина буде вести спільну політику з Англією.

Щоби сему запобігти, піднесла Франція думку ... місць в Раді. Щоби сей ... німецький вплив, пробує ... до Ради прихильні собі ... саме, в першій мірі Польщу, ... Іспанію і Бразилію. Всі ті три держави претендують тепер о заступництво в Раді Ліги, а попирає їх особливо Франція і Італія. Попирає їх рівнож і Ватикан, бо ходить тут о католицькі держави.

Французький міністер заграничних справ Бріян маневрує в тій справі дуже зручно. Він знає, що не може поставити її на вістрє меча, бо тим самим нарушив би льокарнеський договір та не додержав даного Німеччині слова, що вона і тільки вона, одержить стале місце в Раді Ліги. Тому то він підходить до сего з иншого боку.

Бріян підносить, що по французько-німецькім замиренню одна тільки Польща настроєна вороже до Німеччини. Він твердить далі, що Німеччина, як тільки стане членом Ліги Націй, піднесе сейчас свої права до Шлеска і данцігського коридора. Польща не маючи свого заступника в Раді не буде могла боронитися. Обовязок оборони спаде на Францію, яка обовязана до сего на підставі французько-польської угоди. Таке однаке становище для Франції дуже невигідне, бо воно може викликати в німецьких колах сумніви що до льокарнеського пакту замирення. Коли-ж знова Польща дістане місце в Раді, буде могла сама боронити своїх прав, а Франція, яка в приязних відносинах з Польщею і Німеччиною, буде могла між ними посередничити. Бріян запрягається отже сїм.

Незавидне є становище Чемберлейна, міністра заграничних справ Великої Британії. Виходить на се, що він поробив на власну руку без відома англійського кабінету деякі обіцянки що до попирання місця в Раді. Можна припускати, що він навіть міг обіцяти таке місце Польщі. Свідчить про се його послідна мова, в якій він вказував потребу допущення до Ради й других держав, щоби всі вони несли відвічальність за долю Европи, а не тільки кілька держав, як се було досі. Що він під тими иншими державами розуміє Польщу, можна вносити з промови польського міністра заграничних справ Скшинського, який вислав нечувану скількість компліментів в сторону Чемберлейна та цілої англійської нації, називаючи Чемберлейна одною з найбільших постатей в історії англійського народу.

Мимо польських компліментів англійська преса заметушена загадочним поведенням Чемберлейна. Атакує його англійська преса, а навіть неготує на него цілий міністерський кабінет закидаючи йому нетактовне поступованнє.

Крім того проти Польщі заявилися Швеція, Данія і Норвегія, а також Бельгія і Голандія.

Німеччина післала до Женеви своїх делєгатів з тим припорученням, що мають право відкликати заяву Німеччини що до вступлення в члени Ліги, якщо Польща мала би одержати на рівні з Німеччиною стале місце в Раді, бо се противне заключенній що до сего умові в Льокарно.

Як бачимо, ситуація напружена. Польща на нашу думку тепер нічого не втрає. На раз одержить місце в Раді тільки Німеччина. Справа допущення до Ради Ліги других держав, прийде по всякій правдоподібности під обради Ліги доперва на осінній сесії. Перманентного місця в Раді мабуть Польща взагалі не одержить, вдоволиться вона однаке і несталим місцем. А що до такого має шанси, бо сему не противиться принципіяльно навіть Німеччина.

Польща побоюється за те місце, бо свідома того, що скорше чи пізнійше виринe перед Лігою квестія польських західних і східних границь, які загрожують мирови в Европі і які треба буде проступати мирною дорогою. Проступати зачне перша Німеччина і треба буде боронитися.

ПРИЗНАКИ ВІЧНОГО МИРА

Рига, Латвія, 25. лютого. — Телеграма з Варшави повідомляє, що польський уряд вислав кілька полків війська до литовського кордону.

Звідомлення з Ковна каже знов, що литовський уряд зарядив частинну мобілізацію армії. Литовські повстанці мають до свого розпорядження кілька скорострілів та ескадрону кінноти.

Вони звели успішну боротьбу з польською прикордонною сторожею, яка була принесена відступити. Повстанці оперують в околиці Кліпеботу, недалеко Вильна.

Польща й Литва взаїмно обвинувачують себе у викликанню прикордонної боротьби. Уряди обох держав вислали протести до Ліги Націй.

ХВАЛЯТЬ ДУХОБОРСЬКІ ЗЕМЛІ

Духоборські землі в Кемсак, Саск., які набуло і тепер виставило на продаж Українське Іміграційне і Кольонізаційне Товариство, відвідали на днях фармерські делєгати з Альберти, котрі нарочно поїхали оглянути згадані землі і остаточно купити. І так виделєговано із Завали п.п. Тимінського і Остафійчика, з Вітфорд їздив д. Н. Жуківський а з Едмонтону д. Н. Семенюк. Всі дуже хвалять землі і забудовання на них, бо в дійсности землі в Кемсак найкращі на Саскачеван а такого нещастя як вчаглі морози не тикають там люди через послідних 32 роки. Певне за тими землями великий і звісно, що хто скорше оголоситься здобуде найлучші фарми.

РАНЯ ПТИЦЯ

Рекорд найранішого оброблення огороду добув Фред Блюмет з Маграт, Альта., засадивши 6. марта свій город враннє. Погода була така чудова, що в околицях Летбриджі можна було замічати в многих місцях фармерів при весняних пільних роботах.

Будинок де жив Шевченко

В Києві на Хрещатику ч. 8 є ще й тепер будинок у якім колись жив Тарас Шевченко. Сей будинок передано до розпорядимости Академії Наук, яка має в нім заложити музей, присвячений Його памяти.

ДРІБНІ ВІСТИ

Українські селяне беруть право в свої руки і без суду карають злочинців. Оподі убито на смерть в селі Зінгеску 17-літного хлопця за крадіж курий, а його помічницю 16-літну дівчину збито до непритомности.

Між Грецією і Болгарією ведуться переговори що до розоружения пограничних сторожий, щоби уникнути на будуче таких конфліктів, які мали місце минулого року а за котрі на приказ Ліги Націй Греція мусіла заплатити Болгарії 300,000 долярів відшкодовання.

Найдешевшу добру партнерку молодий український хлопець Павло Середа піймав на "гут тайм" до одної нори над чайнезьким ресторанем в Едмонтоні де його впоено і украдено $100.00 всі гроші які мав. Арештовано його партнерку Майка Полюка.

Частину царських жемчугів, які большевики виставили на продаж, купили французькі золотники за два і пів міліона долярів.

Франція і Росія почали знова переговори щодо сплати царських довгів. Довги сі перевисшають суму десять міліярдів франків. Обі сторони надіються сим разом прийти до порозуміння.

Віцепрезидент Злучених Держав Дос предложив сенатові просьбу пенсильванського Товариства Красного Правління допомогти містови в боротьбі против ношення злочинців у сьому місті. Петиція говорить, що розбишаки є справдішними панами міста.

Богато кораблів, які мали прибути сими днями до Ню-Йоркського порту, поспізнилося по дві і три доби, бо на океані знова бушують сильні морські бурі.

Сома французьких фабрикантів жаліється в меморіалі до влади на слабу продукцію. Меморіял каже, що продукція фортепянів упала на 40 процент. Теперішні жінки і дівчата тужать за автомобілями, а про музику ніхто і не думає. То є одна з причин слабого розвитку продукції фортепянів.

Куба не прийняла 14 католицких священиків, яких депортовано з Мексику. — "Нехай йдуть там, де продались (до Еспанії) вапнили. Хотять-чутка, що поїдуть до Галичини учитися греко-католицького обряду.

Польща — поліційна держава. Має поліційної умундурованої польської худоби (поліції "панственової") 30,000 і 1,300 офіцирів. Платить їй більше, як 100,000,000 злотих річно.

Року 1924, що пятий офіцер з сеї поліції був караний за злодійство, 2,000 поліціянтів були карані за пиянство а 20,000 за злодійство.

Польська статистика подає, що в Польщі є 2 міліони переступників річно, або, що 14 Поляк — се переступник. Ще трохи і про Польщу скажуть: "Злодій на злодію їде і злодієм поганяє."

До 1,000 комуністів "бунтівників" в Радянських Республіках, вислали на Сибір. Всі вони прихильники Зінов'єва.

Інтересованим подаю до відома, що через якийсь час моя адреса є слідуюча:
Rev. D. SENETA
c/o M. Czerniawski Esq.
Mundare, Alta.

НАДХОДИТЬ ВЕСНА!

Українська КРАВЕЦЬКА Робітня під управою Зарубія і Паука
В Веґревіл, (другі двері від почти)
Дістала на днях великий вибір нових і дуже красних матерій на
Весняні і Літні Убрання
НАЙНОВІЙШІ МОДИ - - УМІРКОВАНІ ЦІНИ
ЗАЙДІТЬ І ПЕРЕКОНАЙТЕСЯ

Vegreville Tailoring Co.
VEGREVILLE, ALBERTA

ДОПИСИ.

ДЕЩО З ОКОЛИЦІ „СІЧ"

Мондер, Альта.

Хочу поділитися з шан. читачами „Нашого Поступу" про рух і просвітну роботу в нашій околиці „Січ". Хоч трохи пізно, але варто зачати що від віт, бо до тепер ніхто ще сего не згадав, а добре діло варта згадати і признати честь кому вона належиться.

Минувший Святий Вечір лишить ся на довго в памяти місцевих Українців, бо за старанням учителя школи „Січ" пов. п. Н. Шевчука, відіграли діти його школи концерт. Найкраще вражіння на концерті зробили наші дівчатка-школярки, прибрані в однострої. При піднесенню куртини вийшла дівчина—уособлення України, вбрана в гарну синьо-жовту одіж з українським прапором в руці а по її боках 8 пар дівчат з прапорцями і відспівала „Ще не вмерла Україна".

Дня 9. січня відіграло Товариство з Спрінг Крік представлення „Свекруха" з котрого половина доходу пішло на Інститут Грушевського в Едмонтоні. Відтак дня 19. січня, зорганізоване при Народнім Домі жіноцтво дало кошиковий баль а 27 лютого самі Січовики відограли представлення „Арендар в Клинові". Актори вивязалися дуже добре зі своїх роль, особливо п. учитель Шевчук в ролі господаря Івана, пані Харук, в ролі Івонихи, як також і роль пані Шевчукової як Зоні, п.н. Запаринська як Лейби, Н. Харука як писаря, І. Сен. як арендаря, були віддані добре.

Само представлення „Арендар в Клинові" дуже поучаюче, бо вказує наглядно до чого доводить той проклятий напиток—горівка і що ми можемо дуже легко обійтися без неї. Однак деякі присутні хлопці не дуже переняли ся тою наукою, і якби на глум зачали друге представлення, котре могло скінчитися дуже трагічно, если би п. Шевчук і инші не були їх втихомирили. На другий день найшлося кругом Народного Дому більше порожних фляшок з горівки і не диво, що вечером по представленню йшло вже не на кулаки але і з гамерок і з ключем від вати і з револьвером—чисто воєнний штурм. Щоби однак хто не думав, що се наші Січовики пустилися на таке ремесло. Ні! то з тих гостий, що як почують про представлення, то лізуть бог зна звідки невикані і непрошені, аби лиш показати свою буту і глупоту. Ганьба таким хлопцям! Ми збудували Народний Дім для науки, для чесної й культурної роботи, а не щоби деякі хлистки лізли між порядних людий і як послідні заведіяки нападали на безборонний нарід. І то хоче бути колись господарем, а не вміє між людьми обходитися.

Припадок хотів, що того вечера був присутний п. Мацуркевич, чоловік, що з'їхав половину світа і обізнать цілий час українські кольонії в Канаді. Що він собі подумає і що скаже про нас, хлопці, між другими людьми, що ви як яка дика орда впали між зібраних спокійних мущин і жінок і малих дітий і попислувалися такими грубими, простацькими словами, які тілки вимовляти хиба останний драб.

На другий день 28 лютого п. І. Мацуркевич дав в Народнім Домі прекрасний відчит про: Початки війни і її наслідки для українського народа. Коли переповідав, як Українські Стрільці по кількамісячній першій борбі з Ляхами мусіли перейти Збруч, мало не плакали як діти. Такий відчит для нашого народа в Канаді є дуже поучаючий і підносить його на дусі та закріплює ту любов і інтерес до Вітчини, яка зачинає тут помалу остигати, особливо поміж молодіжю. Во от і на той відчит так інтересний і поучаючий молодих хлопців і дівчат можна було почисляти на пальцях. Колиб так на вечірку—о! то і 15 миль не далеко хоч в ночи. Але на щось гіднего тай не носіш о в день—тоді нема їх, і родичі не дуже то дбають наганяти їх туди, де могли навчитися бути людьми. Як би не було, то коли дивишся на нашій молодіж, мусиш признати, що вона не дивилась той правди, що невдовзі мусить заняти по батьках місце в суспільности і не хоче заранше до того стану приготовлятися. Буде відтак запізно, діти, бо чого Івась не навчився то Іван не знає.

Здоровлю всіх читачів „Н.П".

Січовик.

МІТІНГ У ШАНДРО

Дня 27 м.м. відбувся заповіджений мітінг у Шандро школі. Присутних було около 50 поважних фармерів. Декотрі репресентували на зборах своїх сусідів, позаяк мітінг відбувся пополудни у день робочий і богато людий повідомило з дому за різними конечними потребами. Мітінг отворив доб. Олекса Шандро короткою промовою й попросив, щоби збори вибрали предсідателя. Збори вибрали одноголосно предсідателем місцевого священика о. Пезу. Ціль зборів була „Загальне плекання" з англійська „комюніти брідінґ", худоби, коний, свиний, овець і курий — себто, щоби ціла околиця випродукувала один тип і тим способом осягала вищу ціну на ринках тимбільше, що федеральний департмент безінтересовно визичує бугаїв, кнурів та баранів, а під загадом поліпшення коний платить майже дві части за обслугу огира.

На зборах забирали голос д.д. О. Шандро, Дж. Норквей, В. Мекміллен як представители департменту хову худоби і Ю. Сиротюк в газути плекання хробу і як перекладчик. Збори увінчалися повним успіхом, бо тогож дня зорганізовано 17 товариств для вплачки бугаїв породи Шортгорн і зроблено початки на зорганізоване клюбу для поліпшення коний. Збори уважали, що коні „Порчерон" є найвідповіднійші для околиці і на початок списали 97 кобил до плодження.

В околиці вже є кнурі Беркшайр і барани породи Оксфорд.

Курей будуть плекати дві породи а то: Бард Плимот Рокс і Гвайт Лейгорн. Збори також потвердили попередний вибір як представителів Загального Плекання, д.д. Олексу Шандра, свящ. о. Пезу і В. Гавриляка.

За попередним старанием, до сеї околиці прибуде на весні 21 расових бугаїв і два огери.

Перед закінченем зборів предсідатель зложив щиру подяку Департментови Рільництва за так корисну пораду і поміч. Збори закінчилися відспіванием „Гад сейв за Кінг".

Присутний.

Від Редакції:—Про важність „Загального Плекання" з браку місця напишемо пізнійше.

СТОРДЖЕНВІЛ НА ПОМІЧ РІДНІЙ ШКОЛІ В СТАРІМ КРАЮ

Хвальна Редакціє „Н.П."!

Прошу помістити в „Нашім Поступі" донесь з сеї кольонії про нашу збірку на Рідну Школу в Галичині. Ми низше підписані іміґранти, що то прибули минувшого літа до Канади і знаючи старокраєві обставини, в яких український нарід находиться під Ляхами, постановили піти відчас Різдвяних Свят в коляду на Рідну Школу. Нашими подаємо звіт з коляди, яку зложили люди, що зрозуміли наш клич і значіннє супроти так важної інституції як Рідна Школа, і що на сім місци складаємо Вп. Жертводавцям сердечну подяку, як також складаємо сердечну подяку п. Андрієви Пухалікови, за те, що не жалував труду і возив нас своїми кіньми.

Не від річи буде тут сказати і те, що в деяких хатах находилися й такі люди, що насміхалися на колядників і п. Пухаліка за те, що він нас возив, але п. Пухалік, як один зі свідоміших на сій кольонії знає значіннє Рідної Школи, а де того треба було, то навіть ганьбив тих людий, які говорили таких небезпечних слів, що їм Рідна Школа нічого не хотіли знати про ні й значіннє колядників.

Слідуючі особи жертвували:

Андрій Пухалік	$1.00
Васька Пухалік	1.00
Василь Пухалік	1.00
Олена Пухалік	1.00
Іван Пухалік	1.00
Данило Сиулеські	.50
Василь Сиулеські	.50
Антон Ткачук	1.00
Іван Онучко	1.00
Анна Ляховська	.50
Василь Онучко	1.00
Никола Мигитерський	1.00
Стефан Яцінець	1.00
Іван Слода	.75
Дмитро Пік	.50
Анна Романюк	1.00
Ілько Романюк	1.00
Дмитро Гуньва	1.00
Федько Лакуста	.25
Пані Савчиха	1.00
Михайло Оцяка	.50
Іван Бігорай	.25
Данько Манчак	1.00
Олекса Роман	1.00
Федько Міроп	1.00
Іван Кірак	.50
Никола Крайчий	1.00
Никола Лакуста	.50
Йосиф Крайчий	1.00
Петро Мальований	1.00
Василь Мальований	1.00
Данько Ткачук	1.00
Петро Пасенко	1.00
Іван Проколів	1.00
Йосиф Пасічняк	1.00
Андрій Рвако	1.00
Василь Рвако	.50
Василь Сівалос	1.00
Іван Крайчий	.50
Федько Мальований	1.00
Разом всіх грошей	$33.75

Колядували слідуючі:

ІВАН ЯЦУЛА,
МИХАЛ ГРАС,
АНДРІЙ ПАСЕКА,
ОЛЕКСА ЛІВИЧ.

Гроші відослано до Львова до Читальні Просвіти. Половина тих грошей має дістати в Просвіті а другу половину мають переслати на сирітські школи.

БОЛЬШЕВИКИ В СПЕДДЕН

Наші большевики в Спедден, хотяй не богато уже їх тут є, бо можна усіх порахувати на пальцях, то і ті уже потроха уха опускають. Побачили, що вони не в Росії а комуна в Канаді не практична. Кількох передових комісарів, котрі були занедбали роботу на своїх фармах, а очікували з дня на день на відібрання від „буржуїв" готових фарм, помаленьку зачинають вже купувати машинерію і як зачувало, то вже стратили надію на відібрання чужих маєтків, які мали ділитися, й від тепер будуть корчувати фарми і тягнути каміння. А були тут у нас і такі, що не думали навіть женитися, говорячи: „нащо буду переводив на собі буржуазну пригичку, коли вже надходить той час, що все що твоє то і моє." Але деякі грубо помилилися. Були такі, що чекали аж їм колесом прийде той час „що твоє то і моє" не прийшов і тепер мусять вже не вибирати, котра сподобається, але котра би трафилася. А тут так як на збитки,—не лише дівчата, але й вдови не мають охоти за них віддаватися. А що не з охоти наші большевики беруться дальше до роботи, то нехай послужить за доказ хоч би й те, що один з них рубаючи дрова вбив пса, за те, що пес не робив кажучи: „як не робиш нечай не їсть, бо от я сидів і дивився через два роки, як другі робили і перш приходилося сидіти голодному..."

Отсе так, товариші, лишіть свої умові летеньке життя на чиїмсь дарі, а беріться до праці. Хоч знаю, що Вам не легко до роботи призвичаїтися, коли подумаєте про Сінклер, Рокефелера, Форда і других, що нібито вони такамо сотворені як і ви, мають міліони і випливне життя а ви не маєте, але я вам скажу, що вас тут є тілько таких, що нам аби вони повідказали всі свої маєтки, то вас не носити би бо ви не знаєте як маєтки берегти. Бо чоловік як має то повинен старатися мати ще більше, а не зараз все з'їсти і пропити кредит. А то між вами є такі, що не тільки непрообили нічого, але не вміючи вартувати свого добра, попрощалисьте. А всели рік, що ... Рокефелера, Форда чи кишені.

Та ви, сердега, бачите, що ваша большевицька робота не вдалася, коли спробувалисьте розбивати родинне життя й зробили між фармерами на Стрию розлад. Бо люди, хоч ви називали їх темними, зрозуміли вашу роботу і не вступили вам так як се зробили на Спедден. Видно, що на Стрию люди не такі темні, як ви їх знали, коли вас так прошерли, що деякі мусіли дати слово одній жінщині, що їх нога вже більше там не буде, а то хто знає, що в який було'б сталося в противнім разі.

Я вірю, що там мусіло бути горячо, коли вже і на Спедден деякі з вас инакше співаєте, як через минувших два роки співалисьте. І дай Боже, щоб та жінка стояла все вам в очах з патиком як день так і ніч.

Член Тов. Івана Франка в Спедден.

ЯК ПОВСТАЛО УКРАЇНСЬКЕ ІМІГРАЦІЙНЕ ТОВАРИСТВО І ЧОМУ ДЕЯКІ ЛЮДЦІ ПРОТИ НЕГО ВОЮЮТЬ?

Відомо українському загалови, з преси й приватних листів, що на острів Кубу попало в 1923 році кілька соток українських збігців, які перед своїм приїздом туди, тинялись поза границями Рідного Краю, неможучи туда вертати з огляду на предвиджені переслідування польськими властями. Заміром їхнім було приїхати в Злуч. Державах, але що квота, після якої впускають до Злучених Держав була вичерпана, вони попали на Кубу через підступ деяких несовісних корабельних агенцій, які мали обіцяти їм, що з Куби вони опісля дістануться до Злучених Держав дуже легко. Там, на Кубі опинились наші Земляки в неймовірно страшних обставинах, бо клімат там для наших людий зовсім не підходячий, роботи при плянтаціях дуже тяжкі й тих не можна було всім дістати і вони почали розпучливим голосом писати до української преси як в Злучених Державах так Канаді, щоб Українці сих краів помогли їм видостатися з того пекла. Та американські Українці їм богато помогти не можуть, бо іміграційні закони там дуже тісно пришрубовані. Лишилося ще для канадійських Українців зробити дещо під зглядом виєднання у правительства дозволу на впущене їх до Канади. Але хто і як має се зробити? В нас, Українців, на жаль, нема такої виливової організації, якої голос почули'б мірродайні круги в Отаві. Кінчилось все те на тім, що преса про ту нужду Земляків на Кубі широко писала, люди прочитували і плакали. За те, деякі одиниці на свою власну руку їздили до Отави й особисто хотіли вимолотати в правительства дозволу на впущенне до Канади Українців з Куби, маючи, розуміється, в виду особистий інтерес в тім. Та все те кінчилось нічим, а Українці на Кубі далі лишались в безвихідним положенню.

При кінці 1924 року, коли то Канаду об'їздив премієр Дост. Кінг, з міністром справ внутрішних Дост. Стюартом, гурток едмонтонських Українців осиував комітет з ціллю вислання до премієра делегації під час його побуту в Едмонтоні, щоби йому ту справу предложити. Зарядження Товариства Помочи Українським Іміґрантам і від того товариства виступала делегація перед премієром з відповідними резолюціями.

Пан Кінг, як то між такими достойниками водиться, приняв делегацію українську дуже ввічливо і прообіцяв, що справу розглянe, та не й дорадив, щоби витонувати в тій справі меморіял і вислати до міністра Іміграції Дост. Робба, й від себе додав, що коли поверне назад до Отави, то ту справу з міністром Іміграції порушить.

(Дальше буде.)

Др. Буланжи
СПЕЦІАЛІСТ В ХИРУРГІЇ І ЖЕНСЬКИХ СЛАБОСТЯХ
Лябораторія заосмотрена „ІКС-РЕЙ" машиною.
Практикант маркиських шпиталів. Лічить зувесь полові хороби
Телефон 2009
10007 Jasper Ave. Edmonton.

ДР. ІВАН ОРОБКО
ЛІКАР, ХІРУРГ-ОПЕРАТОР
Спеціаліст від жіночих слабостей. ЕКС-РЕЙ Лябораторія.
207 Moser-Ryder Blk. Edmonton, Alta. Phone 2290

Др. Іван Якимішак
Лікар, Хірург-Оператор
Практикант шпиталів в Монтреал, Ню-Йорку і Едмонтон
DOBBIN'S BLOCK Телефон 135 VEGREVILLE, ALTA.

M. M. MECKLENBURG
ОКУЛІСТ
10150—101 Стр. 3-ті двері на север від Ітонового стору Едмонтон
Допасовує окуляри. Має найбільший вибір рамців до окуляр

Др. Кондель
Спеціаліст хороб очий, горла і носа
Посідає 20-літню практику по шпиталях Мурфільдс і Відня.
420 Empire Blk. — Телефон 1876
Урядує від 2—5 по пол.

Давна і певна CUNARD LINE
Одна з найстарших і найбільших корабельних ліній світа
ДОЗВІЛ НА ПРИЇЗД
Урядовий "Дозвіл" на приїзд до Канади дістанете через Бюро Кунарда для кождого з Ваших знакомих і кревних, що працюють на ріллі і можуть Вам помочи на полі або у дома. Полагоджуємо всі папери потрібні до подорожі до Канади або Европи.
КОРАБЕЛЬНІ КАРТИ
Кревні і знакомі будуть Вам вдячні, коли купите їм шифкарти на лінію "Кунард". Хто їде лінією "Кунард", той подорожує безпечно, вигідно, швидко і дешево. Урядники дбають про подорожних через цілу дорогу. Лінія Кунарда працює 86 років і має великий досвід та знамениті уладження. Ліпшої дороги нема.
ГРОШІ
Гроші висилані через бюро Кунарда доходять до кождого села в американських доларах. З Европи приходить посвідка від особи, що одержала гроші. Слати можна звичайно або телеграфічно.
ПОЯСНЕННЯ ДАРОМ
Кождий агент Лінії "Кунард" порадить Вам, що треба. Жадайте всюди виразно тікетів на кораблі Кунарда.
Пишіть у своїй рідній мові на адресу нашого українського представника на Альберту:
GEO. J. MARTYNIUK
P.O. Box 384 Edmonton, Alberta
Або на адресу головного бюра:
Cunard Line 270 Main St. Winnipeg, Man.

The King Edward Hotel
10180—101st Street
Тепер Уважається
ОДИН З НАЙКРАЩИХ ГОТЕЛІВ НА ЗАХОДІ
Готель Кінг Едвард цілковито відновлено коштом великих видатків. До него закуплено найгарнійші карпети і кожду комнату пристроєно можливо найпрактичнійше. Ми думаємо, що наша обслуга незрівнана і кожда комната є вивосаджена тепла і повна вигодами.
СТО КОМНАТ—
На се, щоб наші комнати зробити найгарнійшими зі всіх Готелів на Заході, ми не щадили грошей. Робітники працювали цілими місяцями, гладаючи ліноліюм і карпети і відновляючи все. При найблизшій нагоді, коли будете в місті, зайдіть коли до Кінг Едвард. Вам певно подобається домашня атмосфера.
ВЕЛИКА ЇДАЛЬНЯ—
Се є їдальня, в якій Ви можете дійсно з роскошію покріпитися, коли Ви є поза домом. Через гарне освітлення і чарівне устроєння кімнати зі штучними цвітами осягнулося чудовий ефект. Призначайтеся їсти в Кінг Едвард Готелі.
СНІДАНОК МЕЖИ 7 і 10 год. A LA CARTE
ОСОБНА ПЕРЕКУСКА ДЛЯ БИЗНЕСМЕНІВ ВІД 11 до 2 год.
TABLE D'HOTE DINNER, 5 до 8
НЕДІЛІ—
Сніданне від 8 до 10 рано —— Перекуска від 12 до 2 по пол. Обід від 5.30 по пол. до 7.30 вечером.
ЇСТЬСЯ ПІД ЗВУКИ ЧАРІВНОЇ МУЗИКИ
Буденні дні 6.15 до 7.45 веч. — Неділі від 5.30 до 7.30 веч.

Vegreville Lumber Co.
—СПІЛКА БУДІВЕЛЬНОГО МАТЕРІЯЛУ—
П. Зварича і С. Ф. Коамса
Vegreville, Alta. Phone 63 P.O. Box 40
Має на складі дошки, ринґі, ґонти, листви, цвяхи, гвоздi, цемент, гіпс, цвяхи, фарби і т. д.
Виробляємо правні документи для Старого Краю, продаємо шифкарти і асекуруємо. Маємо на складі фабричні домовини, надгробники і караван до похорону.
Ціни наші все уміркованi, а за вдоволення ручимо все і всюди.
Ваші до услуги
S. F. COAMBS ПЕТРО ЗВАРИЧ

Домашний Куток

ЛІНИВСТВО І ЙОГО КАТЕГОРІЇ

Наші давні предки і сучасні дикі племена (Мурини, Індіяне), а також малокультурні народи (Араби), були все є спосібні до нагаих і надмірних з'усиль і напружень, яких вимагає пр. війна або польованє, але чули і чують відразу до довшого напруження, браку уваги і волі. Сей брак постійної уваги в якінебудь предприняттю чи праці називаєся лінивством.

Се ясне розуміннє лінивства треба мати особливо тоді, коли треба у дітий розрізнити лінивство від ослаблення. Бо можна бути дуже несправедливим, а навіть нелюдським, коли уважаєся або навіть карається за лінивство апатичну виснажену дитину котра за скоро виросла, і котру усяке фізичне чи умове напруження дуже вичерпує і пригнобляє. Дитина така то хоре єство, яке треба дуже плекати, яке треба хоронити від перемучення а навіть зарадитися лікаря.

Правдивим ліньохом є здорова, червона дитина, що бавиться з запалом, що має добрий апетит, а у котрого сама думка сповнити якусь задачу чи роботу викликує неохоту.

Ліньохом є хлопець-парган, спосібний до довгих подорожий, значить до нагаих і надмірних з'усиль, але котрому одностайна праця, вимагаюча уваги і постійности, противна.

Словом—не повинно ся називати ліньохом дитини слабосильної, апатичної, котрій брак сил: такий дитині не належуться ні кивнки ні напімнення, але добра, відповідна пожива, свіжий воздух і спочинок. Але ліниве є дитина чи чоловік, спосібний до фізичних з'усиль, часом навіть тяжке значних, а котрий бунтуєся проти запотребовання уваги і довшої натуги в праци.

Маючи на думці сю важну різницю, можна ліньохів поділити на дві категорії.

Одні не вміють і не хочуть напружати уваги і постійности, коли ходить о порівнаннє всяких можливих трудностий в заході і о їх вибір. Часом навіть їх дуже трудно зробити перший самостійний крок. Таким далеко легше слухати того, що раз-у-раз командує ними—раз, два... в право зворот!.. чим перемінити автомат своїх лінивих мислий і надати своїй роботі свій власний напрям.

Лучаєся, що в даній суспільности є много таких ліньохів і тоді вони ставть підкладними других. Таким треба гетьманів, треба залізної руки. Такі мусять „орієнтуватися" на силу, на розум і ініціативу чужих, бо позбати їм праці, яка вимагає уваги, дециції, ініціативи значить нарізати їх на страту, на руїну.

З такого лінивого народа однак, з браку витревалости у него і ініціативи, є велика користь для тих, що ним правлять. З него рекрутуєся найбільш невільний і льонний елемент. Дати таким людям поряд преймецу, інституцій, державв, для них найбільша мука; хоч для того, хто реакцію в пакоти, вони будуть через силу пробовати, аби лише не брати на се відвічальности, аби не напружуватися на дециію.

Однак ще більші ліньохи не спосібні навіть до такої упорядкованої і керованої другими людьми діяльности, вони не можуть взагалі знести жадної одностайної праці ні довшого напружування уваги. То так звані люди „до нічого". І коли ходить не о фізичну але духово-культурну працю,—такий народ виродившився, гине. Як кожда чехтнена одиниця—у ліньоха тим більша любов власна, чим більше добачує кругом себе погорди; шукає отже різних, часом дуже смішних причин, щоби своє лінивство оправдати. З часом так привикне до брехні, що лиш нею жиє.

Другий тип ліньохів, то ті, що дуже хотіли би мати те, що бачуть у инших, але лінуються розвинути на тілько енергії, найти такі способи, щоби могли то набути. Скаржуться отже безнастанно на щербату долю, що не зробила для них того, що повинні були самі для себе зробити. Жадібно отже наставляють ухо, де лиш говориться про відбиранне маєтків, про „диктатуру", про поділ; до тих, що мають більше, відчувають лиш завість і неохоту і коли у таких ліньохів ще є який-такий моральний принцип, вони, не могучи діждатися поділу ходять завдно незадоволені, квасні, всюдріві і злі. А коли у них нема й морального грунту — пускаються на зрадок, рабунок, убійство.

Для суспільности—лінох є правдивим колодою; писанк у него відрада до витревалости, до уваги, не можна знати, чи поручену йому працю схоче зробити: чи зробить добре, чи своєю недбалостію не спричинить якого нещастя. Кілько ж бо самих що пожарів мало свою причину в тім, що лінивий і недбалий муляр лише поставив до комина бальок.

Та крім сего спадає на суспільність великий тягар удержання публичним коштом всякого рода волоцюг, жебраків, злодіїв, кримінальників і всякого рода партачів. Те все рекрути лінивства.

Ріжні Вісти

ВОРОГ ФАРМЕРСТВА

В минувший вівторок альбертійські законодавці—посли, на спеціяльній конференції слухали докладу професора університету Стрікленда про альбертійських шкідників—галанцев збіжа, мотилів, тусільниць, хробів та полевих комиків.

По думці професора, Альберта буде вільна від рак через довший час. Так само і інфекція іншими комаками правдоподібно більше не повториться, хиба що наступають по собі два — три дуже сухих роки. Зато дуже скоро множиться в нашій провінції збіжевих хробачак зв. (зротвики), котрі з часом можуть спричинити необчислені шкоди в збіжу. Найлішним на них средством, по думці професора, є спаювати рілю мілко по весні т.є. в сезон весенна, а відтак в липни і серпни орати рілю глибоко.

Панове Фармері!

Коли хочете мати доброго і відного робітника на весну, голоситься сейчас до:

Ukrainian Immigration & Colonization Association
10327—101 St. Edmonton, Alta.

КОНВЕНЦІЯ Ю.Ф.А. НА ВІКТОРІЯ ДІСТРІКТ 22 МАРТА

Конвенція фармерської партії у Вікторія окрузі відбудеся в понеділок, дня 22. марта, в Лемонті а не 26-го, як ми перед тим доносили.

Як можна було сподіватися, аспірантів не бракує. Між тими, що працюють, аби дістати номінацію, є неповно лише один Англієць п. Бел і один Німець Гениш. Зато Українців аж пять, як пять пальців на долони, а се—п.п.: Іван Косяр, з Ленор; Гр. Мойсей, з Андрю; Д. Сорохан, з Завала; Петро Ваґрій, з Мондер і Ю. Федун, дотеперішній посол округа.

ПОХОВАЛИ ФРАНЦ ЙОСИФА І.

З Коломиї доносять, що в Заботові, коло румунської границі, тамошні мешканці Українці і Жиди поставили памятник—з камінну статую покійного цісаря Австрії Франц Йосифа І. Поляки приказали її спрятати. Мешканці рад не рад мусіли се зробити.

Заки сю статую зняли грала банда пожарної сторожі, а якийсь старий гоак з давної австрійської війни виголосив промову. Відтак статую вложили до трунви і поховали на цвинтарі. Над гробом були промови. Накидали на гріб дуже богато цвітів.

БОРОТЬБА МІЖ ДЕРЖАВОЮ А ЦЕРКВОЮ В МЕКСИКО

Як відомо, Мексико позамикало католицькі школи а на попів розтягнуло бачний нагляд, щоб вони з того приводу не начали протидержавної агітації. Справа ся була точком особливо в катол. пресі по цілім світі до ріжних коментарів, осуджуючих мексиканське правительство за його крайне протирелігійне становище. Тимчасом із заяви Альберта Техада, міністра внутрішних справ, виходить, що сеся боротьба межи церквою а державою в Мексико не є абсолютно проти-релігійний дух або вего реформація. Каже він, що федеральний уряд не виступає проти релігії як такої. Однак уряд мусить виступати проти того, що група чужих священиків уживає церкви яко оруддя для боротьби проти уряду й держави. Сі священики хочуть піддати Мексико під вплив чужої влади, Риму, себто зробити Мексико слугою римського папи. Католицьких священиків в минувшині уже два рази вдавалося на хвилю се осягнути, раз за генерала Санти Ана, котрий, щоб добути собі начальну владу в державі, піддався впливам католицьких священиків; другий раз, за габсбурського цісаря Максимиліяна, котрого опісля розстріляли мексиканські революціонери. Тепер у третє священики пробують стати політичною силою та диктувати мексиканському народови політику.

Проти сього виступив уряд. Уряд має надію на побіду, бо він думає що народ уже побачив, що римські священики не дають Мексиканцям нічого, а лишень витягають з нього гроші для Риму.

ЗМІНА ВИБОРЧИХ ОКРУГІВ

Пропонована зміна виборчих округів Альберти наробила богато галасу, але здасться лише пропонованою і лишиться, бодай на сій сесії парляменту. Всеж таки комісия, що мала виробити план зміни, скінчила свою роботу і предложила кілько плянів, з котрих ніоден не може вдоволити всяких послів.

З тих плянів один, в котрім лише на 49 округів виборчих зовсім відкинено. Лишено другим проєкті на дальше 60 послів бо ні один з теперішних послів не бажаби собі, щоби його округ влучено до другого. В тім плані показано 10,000 населення як базу репрезентації, при чім поділено Ст. Плейн округ між Ледук і Лак Ст. Ан, а на його місце утворено округ поміж українськими округами на північнім сході. Гирпок не змінено репрезентації міст Едмонтону і Келгар, котрі і на дальше будуть мати по 5 послів.

Українці, перед нами важний проблєм!

Канада, широкий та розлогий край. Край повний природних богацтв, край розлогих прерій—чорноземів, повний будівельного дерева, повний мінералів.

Се знають всі, що живуть в Канаді так як ті, що живуть поза Канадою.

Все, що Канаді бракує, то людий, котрі взялися до праці і обернули великанi прерiї в лани пшениці, а великанi богатства в продуктивні підприємства. До сего треба людей, треба людей щирих, робітничих, підприємчивих.

Обовязок придбання Канаді людей спочиває на плечах уряду.

Голос народа—голос Божий. Голос ріжних місцевих організацій, голос місцевих урядів, та провінціональних правительств зробився голосом всего населення Канади.

Сего голосу не може і так знехтувати правительство цілої Канади.

Тому то й під напором сеї публичної опінії Отавське правительство, прічом, робить усилі з'усилля щоби вдоволити, та не знехтувати волю народа. Вони не лише словом, але й ділом поробили ріжного рода заходи, щоби дістати до Канади людей. Навіть пішли так далеко, що постарались о знижку переїзду для еміґрантів з Англії і инших британських кольоній.

Вони пішли так далеко, що знайшли вихід дістатись до Канади навіть послідному бідакови.

Але одно забули сердеги.

Забули нас, Українців. Забули за тих, котрі до тепер без найменшої підмоги з чиєїсь небудь сторони своєю упертою невичерпаною енергією, робітністю і ощадностію, пусті й дикі прерії, та ліси обернули в землю медом та молоком текучу. Своєю тяжкою, мозольною працею український народ в Канаді здобував і дальше здобуває—кус свою долю.

Запустивши корінь на землі, він почав оглядатися і за иншим полем, щоби там запускати своє коріння.

І маємо до тепер гарні наслідки. Маємо в Канаді наших українських фармерів, українських лікарів, адвокатів, учителів, купців, а всіх, як добрих і чесних горожан до наслідування гідних.

Але сих сердег правительствені круги, нехотячи, навмисне забували і вмісто заохочувати їх напдрувати сюди, вони ставили навіть певного рода перепони. Нам поставили перепони, бо ми галичане. Всі инші народи чужинецького походження, географічні, обстають за своїм, домагаються і вимушують в правительства помочи та всего иншого, а ми байдужно, кождий цілює в своєм а так важною справою для цілого нашого українського народу в Канаді не було кому занятися, хоч сядь та плач. А не забуваймо, що горбатого могила не направить, то прикре.

Гуртом і одиницем домагайтеся, щоби Українці не були вітде і ніколи виключені і не допущені до Канади а тими, що допущені, дбайтеся і вкладайте в них ту силу волі і витревалість, якою ви все ставляєте здобути, дайте їм моральне й матеріяльне поперття на скільки се в ваших силах—спасайте обвалюк брата.

Наслідуванним гідний учинок під сим взглядом зробили дотепер Українці Альберти. Тут при добрій волі щирих передових одиниць, зорганізовано **Українське Іміграційне і Кольонізаційне Товариство** з осідком в Едмонтоні. Се товариство поклало за ціль **нести українському Іміґрантови поміч,** а щоби можна дати найбільшим масам поміч, се товариство мусить мати якнайбільше своїх прихильників і репрезентантів по кольоніях. Тому, коли в вашій околиці нема представителя сего товариства, постарайтеся сейчас вступити до него і стати піонером ідеї, яку має на цілі згадане товариство. Минувшого року се товариство зробило дуже богато роботи: спровадило кілька сот родин і самітних, розмістило на землях в Альберті а інших в фармерів до роботи. Досить тяжко приходилось поборювати деякі трудности, однак заходи товариства не пішли марне, бо товариство таки здобуло собі признанне як між своїми так і чужими. Найкращим на се доказом може послужити факт, що **Сіпіярська компанія** звернулась до товариства аби воно помогло розмістити бувто на землях чи до фармерських робіт 3,000 українських іміґрантів, які прийдуть сюда з весною. От тут власне потреба товариству, кооперації з українськими фармерами, треба аби вони помогли товариству в розміщенню сих іміґрантів і сейчас зараз знати до товариства, **кому і скільке треба робітників.** Рівно ж одержало товариство повідомлення на спровадження **до Канади неограниченого** числа українських робітників чи робітниць без спеціяльного на се дозволу чи як зуть пермиту.

Тому ділимось отсею радісною вісткою зі всім українським загалом і просимо, щоби всі звертались у всяких справах тільки до нас, бо звертаючись до нас зі всякими справами, як виробленнє аплікацій, закупно шифкарт і т.д. помагаєте собі та помагаєте своїм сусідам, знакомим, рідним, приїхати сюда без найменших трудностей, без непотрібних всякого рода оплат і драчок.

Товариство нараз рівнож **заходи висилати в коротким часі,** репрезентанта до Галичини, щоби **там мати** безпосереднє сполучення між Старим Краєм а Канадою і постаратись для недорожних о всякого рода вигоди; дати їм дорогу і поміч та опіку обслугу і усунути всякого рода незгоди, які дотепер сполучені з виїздом з краю.

Недавно тому, як звісно може вам, товариство набуло землі від Духоборів, які вертають до Росії. На землях сих хоче товариство розмістити українських поселенців. Тому, що землі сі зачислені до найліпших в Канаді і підчас війни деякі кусні продавались так високо як стодвайцять-пять долярів за акер, та що землі сі загосподаровані і оброблені й засмотрені у всякого рода рільничі машини, худобу і инше. Товариство чусь гордим, що може поселити там Українців і зробити з них господарів з забезпеченою будучністю, без найменшого сумніву. **Четвириста українських родин,** які готовляться поселитись там аж в сві не уявляють собі, що за будучність чекає їх.

Товариство, як бачите, робить зі своєї сторони все, що можливе аби піднести в Канаді наш український престіж морально й матеріяльно а зробити се буде можливо, коли і весь український загал буде кооперувати в піднятій товариством праці.

Ukrainian Immigration & Colonization Association
10327—101 St. Edmonton, Alta.

НЕ ЗАБУДЬТЕ СЕГО!
Друкарня "Нашого Поступу" Друкує:—
ЛИСТОВІ ПАПЕРИ, КОВЕРТИ, ВІЗИТІВКИ, КНИЖКИ, ЦИРКУЛЯРІ ОГОЛОШЕННЯ, ЗАПРОШЕННЯ ВЕСІЛЬНІ І ВЗАГАЛІ ВСЕ, ЩО ВХОДИТЬ В ОБСЯГ ДРУКАРСЬКОЇ ШТУКИ, В МОВАХ ЯК УКРАЇНСЬКІЙ ТАК АНГЛІЙСЬКІЙ
Друкарські Роботи Виконується Старанно—Першої Кляси.
ЦІНИ УМІРКОВАНІ
Увага:—
Українські Бизнесмени, Секретарі Шкільні і Муніціпальні!
ДРУКАРНЯ "НАШОГО ПОСТУПУ" ВИКОНУЄ ВСЯКІ ПОТРІБНІ КАНЦЕЛЯРІЙНІ ДРУКИ ЯК: "АССЕСМЕНТ НОТІС", "ТЕКС НОТІС" І Т. П., ДРУКИ ПОТРІБНІ СЕКРЕТАРАМ.
Замовлення з провінції виконуємо скоро і точно
Замовлення шліть на адресу:—
OUR PROGRESS
10336---96th Street, Edmonton, Alberta

Українське Іміграційне Т-во для Українців!

Шифкарти купені в нашім бюрі то запорука для Вас, що іміґранти будуть їхати вигідно, в найліпшім спокою і певність, що шифкарти будуть вислані того самого дня, що куплені.

МИ є в злуці з найбільшою корабельною компанією CANADIAN PACIFIC STEAMSHIPS, котра має на Атлантійськім Океані 15 величанських кораблів, зі спеціально вигідними урядженнями для третої класи, котрі то кораблі відпливають і приходять що кілька днів.

МИ доручуємо шифкарти іміґрантам до трех тижнів а телеграфічно до трех днів і подорожній не мусить чекати місяцями на шифкарту, якто лучаєся з агентами, котрі душе люблять говорити собі самопохвали.

МИ продаємо шифкарти по цінах можливо як найтанших. виробляємо созволення (афідейвіти) даром для тих, що купують шифкарти в нас.

МИ маємо позволення спровадити до Канади необграничене число іміґрантів без жадних позволень (афідейвітів).

МИ охороняємо вас перед непотрібними видатками, коли ви до нас звернетеся.

МИ полагоджуємо старокраєві справи. Виробляємо контракти і повновласти.

Уважайте, щоби ваші шифкарти, афідейвіти, гроші і иниші справи ішли ЛИШЕ через УКРАЇНСЬКЕ ІМІҐРАЦІЙНЕ І КОЛЬОНІЗАЦІЙНЕ ТОВАРИСТВО, яке основане виключно для того, щоби охоронити український загал перед шахраями і дурисвітами. НАШЕ Товариство здобуло собі за недовгий час славу і довіреє, обслугуючи загал чесно і совісне. Тому у всяких справах удавайтеся лише до:

UKRAINIAN IMMIGRATION & COLONIZATION ASSOCIATION
Edmonton 10327 101st Street Alberta

ТЕПЕР
НАЙЛУЧША НАГОДА ЗАМОВИТИ
Весняне і Літне Убраннє
з гарної і свіжої матерії по дуже приступних цінах.
Зайдіть до:
THE EXPERT TAILORS
10346—101 Street. Edmonton, Alta.
ЗА ДОБРУ РОБОТУ ГАРАНТУЄ
Д. ПРОНЮК, Властитель.

Знаменита Земля на Мішане Господарство
Можете дістати від Canadian Pacific Railway Co. фарми на сплати. Можете сидіти на землі початкових чотири роки даром, відтак сплачувати на довгі літа легкими ратами. По близші інформації пишіть до:
P. GIGEJCZUK ROOM 98 C.P.R. STATION COLONIZATION DEPT.
WINNIPEG, MAN.

Передплачуйте і ширіть "НАШ ПОСТУП"

ОДИНОКУ УКРАЇНСЬКУ ЧАСОПИСЬ В АЛЬБЕРТІ
ВИХОДИТЬ В ЕДМОНТОНІ ЩО ТИЖНЯ В СЕРЕДУ
РІК ВИДАННЯ III.
ПЕРЕДПЛАТА ВИНОСИТЬ НА РІК $2.00.
НА ПІВ РОКУ .... $1.00.

В своїм власнім інтересі Ви повинні передплачувати "Наш Поступ"

Замовте собі "Наш Поступ" ще нині посилаючи на него передплату на адрес:
OUR PROGRESS
10336—96th Street, Edmonton, Alta.

Битніть сю картку і зашліть з грішми до "Нашого Поступу".

ХВАЛЬНА АДМІНІСТРАЦІЄ "Н.П."!

Посилаю $...... як передплату на "Наш Поступ" на рік (пів рік) і прошу посилати мені газету на слідуючий адрес:

....

....

Підпис ....

РУХ В ТОВАРИСТВАХ.

КОНЦЕРТ В ЧЕСТЬ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА В МОНДЕР, АЛЬТА.

Дня 18. марта о годині 8.30 вечером в Народнім Домі на Мондер устроює Мондерський Сьпіваьчий Кружок

ВЕЛИЧАВИЙ КОНЦЕРТ

в роковини смерти нашого Генія. Просится о як найчисленнійшу участь Українців з цілого округа. Ціни вступу уміркованi.

За Комітет

Ф. ОНИЩУК.

ПРОГРАМА

Свята-Концерту в память Т. Шевченка в салі при Інститутi ім. Грушевського, дня 14 марта 1926

Перша частина:

1. Вступне слово—П. Галицький.
2. В роковини Смерти Т. Шевченка Міш. Хор.
3. На Смерть Т. Ш. — декламація П. Хлібецький.
4. Погоння—перелітаний хор в 6 голосів.
5. Минають Дні—декламація, Давидович.
6. Веснянка—Діточий Хор.
7. До Мертвих і Живих і Ненароджених—Декл. Радонський.
8. Фортепянове Сольо—Н. Семенюк.
9. Гомоніла Україна—драматизована сцена виконана Калдерського Рідною Школою.

Друга частина:

1. Дума Невольників—Міш. Хор.
2. Шевченкові—декл. п-ні Романюк.
3. Причина—драматизована поема.
4. Через Валку—дівочий квартет.
5. Дитячі прохання—Зен — В. Михайлишин.
6. Форт. Сольо—А. Мельник.
7. Ой Діброво—дiточий терцет.
8. Живий образ, Т. Шевченко із уособленими героями своїх поем.

Заповіт.

ПРЕДСТАВЛЕННЄ І КОНЦЕРТ В УКР. РОБ. ДОМІ

Українські робітники, що гуртуються коло Укр. Роб. Дому в Едмонтоні, устроюють в суботу 13. с. м. представлення, яке буде виставлене вперше в Едмонтоні п. н.: "97", а в неділю вечером Святочний концерт в роковини Т. Шевченка.

Коли те саме едмонтонські Українці, що ріжняться в політичних приналежностях чи релігійних, а всі визнають Шевченка як українського найбільшого Сина, дійдуть до того, щоби Його Свято відсвяткувати як найвеличавійше разом всім, в однiй з найбільших залів Едмонтону, в один день при участи всіх тих хорів, якими розпоряджають всі наші українські організації в Едмонтоні? Хочемо вірити, що й на се прийде пора.

КОНЦЕРТ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА в Катол. Народнім Домі

Нехай не поділитися із нашим загалом вражіннями з Шевченківського Концерту, який влаштували 7. марта українські католики в своїм Народнім Домі в Едмонтоні.

Мавши нагоду бувати на своїм віку на неоднім концерті, а мав нагоду чути концерти т. зв. старої як тоже нової школи, значить спосіб влаштування концертів до війни і по війні. Революція відбилась не тільки на суспільному життю народа, а зарисувала своє пятно і на штуці.

Українська пісня як одинокий речник терпінь і надій народу, збудована й технічно так, що при добрім її зрозумінню, хор захоплює слухачів вже в початкових тактах, то ніжністю, то стражданням наболілої душі то висловом найвисших людських чувств і в таких піснях, жаль призначено акорду, незаховане наві при переході зі стрічки в стрічку, являєся абсурдом.

Уставлення хору зробило зараз на початку додатне вражіння. Була надія, що і весь концерт піде в той спосіб. Та зараз перший "Заповіт" не дописав. У своїм "Заповіті" поет просить поховати Його на "Україні милій" а не по військовому розказує, як то можна було почути з уривних на взір мадярського „Чардаша" акордів і в одностайного summa voce віддання пісні. Взагалі хор... всі пісні за грімко, якраз в супереч адкотаціям композиторів. Шановний дірігент на будуче повинен тямити на приказку: "рубай дa міру знай!"

Під контролею дірігента мусять вестися і сольові співи, щоб творили гармонійну цілість. Соли у композиторів взяті в такт і лише в даним такті вони виходять так як треба.

Згідно про декляматорську часть належить зазначити публичне признання родичам, що дітий своїх виправляють на відсвяткованне такого вечера справді гарне і що не жалють ні труду ні грошей, щоб діти виглядали чудово. І справді діти робили найкрасне вражіннє.

Техніка діточої гри змагає, щоб декляматори відокремлювали з групи а в даному моменті на Шевченківських вечерницях при апострофованню Кобзаря, обовязково треба було звертатися до портрету при відкликовнню слів до публики від слів звернених до поета.

Загальне-ж вражіння з концерту на свята в Честь нашого Генія, було дуже гарне і можна надіятися степенованья до шораз лучшого.

Завадюк.

БАЗАР НА СПЛАТУ ІНСТИТУТУ ІМ. М. ГРУШЕВСЬКОГО

Свідомість жеинщин, це ознака культурности даного народу; жеинщина являєтся бо осередком родинного а тим самим суспільного життя. Жеинщина-матир вкладує в душу маленької дитини будущину не тільки тої дитини а й цілого народу. Ми жеинщини-Українки не смієио того забувати, що ми, як матері наших дітий являємось чи не найважнішими чинниками світлішої долі нашого народу.

Не забуваймо-ж і на те, що сила нашого народу на землі, проявляєтся в наших інституціях.

Інститут ім. М. Грушевського це одинока щиро-народна вивірка нашого існовання як народу у власних силах. Тож кинія і ми, жеинщини свої сили та не щадім ні праці ні жертв, щоб став Інститут спроваджуваним захистом для нашої молоді!

Ваші жертви висилайте на надскорше до.

The M. H. Ukrainian Institute Bazaar
10561—98 St. Edmonton. Alta.
За Комітет:
Марія Михалишин, голова.
О. Галицька, секр.

ВАЖНЕ ОПОВІЩЕННЄ

CANADIAN PACIFIC

Іміграція до Канади

Недавно дійшло до угоди межи Канадійським Урядом і КЕНЕДІЯН ПАСИФІК КОМПАНІЄЮ, на підставі якої КЕНЕДІЯН ПАСИФІК дали вільну руку при виборі, при перевозі і при розпреділенню всіх кольоністів, які могуть бути в Канаді у властивий спосіб забсорбовані.

КЕНЕДІЯН ПАСИФІК КОМПАНІЯ може видавати пасажирам потрібні ДОЗВОЛИ на вїзд до Канади, згідно з вимогами закона і фізичного здоровля.

Ся угода відноситься до Німеччини, Польщі, Россії, України, Румунії, Угорщини, Австрії, Чехо-Словаччини, Юго-Славії, Литви, Латвії і Естонії.

Коли маєте свояків або приятелів в Европі, яких би Ви хотіли привезти до Канади, зверніться до найблизшого Агента КЕНЕДІЯН ПАСИФІК, або до нашого репрезентанта

George M. Kazyk
C. P. R. Bldg., Edmonton
який на бажаннє може особисто Вас відвідати і залагодити справу якнайліпше.

або напишіть у Вашій власній мові до

W. C. CASEY,
General Agent.
364 Main Str.,
Winnipeg, Man

Мекі і Романюк
АДВОКАТИ, ПОВНОВЛАСНИКИ І НОТАРІ
Заступаємо в судових справах, так в карних як цивільних—як також полагоджуємо справи спадкові, та виробляємо старокраєві повновласти і контракти.
Позичаємо гроші. Говоримо по українськи.
Наша адреса:
MACKIE & ROMANIUK
Barristers, Solicitors & Notaries
5—6 Dobbin's Block, — Vegreville, Alberta
Phone 300

Адвокат
Е. МІХАЙЛЮК
Заступаю в судових справах, карних, цивільних, розводових, спадкових і тестаментальних
Виробляю торговельні папері і старокраєві контракти купна, продажі і повновласности.
E. MICHAJLUK
BARRISTER, SOLICITOR & NOTARY
306 AGENCY BLDG. JASPER AVE.
EDMONTON, ALTA.
Вижичаю гроші. Phone
Продаю і купую фарми. 2411

JAMES M CAMPBELL
АДВОКАТ-СОЛІЦИТОР
ПУБЛИЧНИЙ НОТАР
LAMONT, ALBERTA

Milner, Matheson, Carr & Dafoe
АДВОКАТИ СОЛІСИТОРИ
Полагоджують Ваші справи в Вашій мові
Гроші на сплачки на фармерські реальности
Ройал Банк Едмонтон, Альта.

VAN ALLEN SIMPSON & CO.
Адвокати і Нотарі
Полагоджують всякі справи судові як карні так і цивільні.
Телефон 5339 —211 Емпайр Блок
ЕДМОНТОН АЛЬБЕРТА

Nichols Bros.
Відливарні і Всякі Направи
Заложено наси в тартаках і в иннших парових заводах та в машинах до верчення керниць. Остримо й розвертаємо пили і циркуляри. Коли вам треба стестувати "Стім Гейдж" чи "говернор" або направити, удавайтеся до нас.
ЦІНИ ВСЕ УМІРКОВАНІ
PHONE 1961
10183 96th Street, Edmonton, Alta.

ФАРМА НА ПРОДАЖ—Північно-західний квадер, секц. 5, товнш. 60, ренч 16, 4-ий мерід. Фарма 160 акрів кругом фенцована дротом. Хата о двох комнатах під гонтами. Стайня крита дошками, шпихлір папером. Добра керниця. Виорано 16 акрів, решта легка до оброблення. До станції 3 милі. Проця за $550.00; 250 долярів готівкою а 300 на сплати. Голоситися до:
D. LUPUL — Bellis, Alta

ТОРГОВЕЛЬНІ ЦІНИ В ЕДМОНТОНІ
Субота, 6. Марта, 1926.

ПШЕНИЦЯ—	
Ч. 1. Нортерн	120
Ч. 2. Нортерн	116
Ч. 3. Нортерн	111
Ч. 4.	99
Ч. 5.	90
Ч. 6.	70
ОВЕС—	
Ч. 2. С. В.	31
Ч. 3. С. В.	27
Екстра Пашa Ч. 1.	27
Паша Ч. 1.	25
Реджектед	18
ЯЧМІНЬ—	
Ч. 2. С. В.	38
Ч. 3. С. В.	33
Паша	27
ЖИТО—	
Ч. 2. С. В.	62
Ч. 3. С. В.	52
Реджектед Ч. 2. С. В.	51
ЦІНИ ХУДОБИ—	
Добірні бички	550—625
Добрі бички до	525
Добірні телиці до	600
Добрі телиці	425—475
Добрі корови	375—425
На консерву	150—225
Добрі бики	200—300
Добре годовані бики	450—500
Добірні телята до	10.00
Звичайні телята	400—450
Ягнята	1150—1200
Вівці	650—700
Свині з вагона	13.00

АДВОКАТСЬКА КАНЦЕЛЯРІЯ
H. A. Mackie
в котрим є у спілці
Адвокат Н. Романюк
Говоримо по українськи.
Адреса:
201 McLeod Bldg.
Edmonton, — Alta.

Dr. S. McGIBBON
Специяліст від очий
21 Tegler Bldg., Edmonton

ЖЕРТВИ НА ІНСТИТУТ ІМ. М. ГРУШЕВСЬКОГО

Щедрі жертви насилають із наших кольоній до Інституту у виді перворядних полуднок господарського, солідного вироду.

До тепер жертвували слідуючі: Жіноче Товариство з Вегревіл ... полудни.

По одній полудни: П-ні Кульматицька, п-ні Воробець, п-ні А. Вишневчук, п-ні Е. Харук, п-ні М. Захарук, п-ні Е. Кузик, п-ні М. Тимчишин і дві полудни п-ні А. Стащин.

Велике Спасибіг жертводавцям на огишому місці та хай Господь, щоб збудили жертволюбність і в других.

П. ГАЛИЦКИЙ, Управ.

ЧОТИРИ ПОЛЬСЬКІ ПАРТІЇ ЗА ПРОГОЛОШЕННЄМ МОНАРХІЇ

Париж, 2. марта. — Телеграми з Варшави сповіщають, що там вельми швидко зростає пропаганда за королем.

Чотири польські консервативні партії, сильна народово-демократична партія (всепольська), християнсько-народова партія, людовці і консерватисти заявляються за скорим скасованнєм републики і проголошенням кідмочої монархії.

Робітники будуть на весну на час доставлені тим фармерам, що сейчас зголосяться до: Ukrainian Immigration & Colonization 10327—101 St. Edmonton, Alta.

EMPIRE HOTEL
Р. Ройко і К. ГУДИМА, Властителі.
10246—96th Street, Edmonton, Alta. Телефон 5075
Коли прийдете до Едмонтону, зайдіть до Емпайр Готелю, де найдете такий комфорт як в дома по уміркованій ціні. Гарні кімнати на дні, тижні або місяці.
У нас розмовляєся по Українськи.

OUR PROGRESS
UKRAINIAN WEEKLY
PUBLISHED EVERY WEDNESDAY
10336 96 ST. EDMONTON
PHONE 1834

НАШ ПОСТУП
OUR PROGRESS
Просьвітно-економічна Часопись для Українського Народа

НАШ ПОСТУП
Український Просвітно-Економічний Тижневик
Виходить кожді середи в Едмонтоні, Альберта.
10336—96 Стр. Тел. 1834

РІК IV. ЧИСЛО 121. ЕДМОНТОН, АЛЬБЕРТА, 17. МАРТА, 1926. EDMONTON, ALBERTA, MARCH 17, 1926. VOL. IV. No. 121.

З РОВІНЦІОНАЛЬНОГО ПАРЛЯМЕНТУ

За послідний тиждень альбертійський парлямент виорався з кількома важними законами.

Через два дні дискутовано над ужиттєм водної сили Спрей Лейк, в Бенф для комерсійних цілий і внесено резолюцію, щоби заходати від центрального правительства дозволення збудувати на згаданім лейку тами і центральної електрані для фабричних заведень. Се підприємство хоче провінція виконати келґарській електричній компанії а з часом перекупити на власність провінції.

В четвер предложено послам публичні рахунки. Стан провінціальної каси значно через рік поправився, виказавши надвишку $188,019. Активa провінції за минулий рік виносить $162,473,249 а пасива $83,400,150. Вивідований провінціональний довг виносить $79,463,833.

Много часу страчено над додатками до муніципального закона о-собливо над фінансовими недостатками деяких муніципалів. Провінція думає взяти ті недостатки на свої зарик, хоч були голоси і за тим, щоб по гроші звернутися до приватних інституцій.

Відвічальність муніципалу за пацієнта в шпиталі означено на $200 в рік.

Поправка до муніципального а-секурційного закона від граду ділить провінцію на округи з відмінними отаксованнями і касує сурта-кey.

КОНВЕНЦІЯ ЧЕРВОНОГО ХРЕСТА

Десятого марта гідбулася в Келґарах провінціональна конвенція Червоного Хреста, на котрій Українців репрезентували пані П. Зварична від вегревільського відділу і п. Пол. Плавюк, організатор Ч. Х. між Українцями Альберти.

І поміж важніших ухвал конвенції замітна є ся, що Червоний Хрест приступає сеї весни до будови дітячого шпиталю в Едмонтоні.

Українська жорса п-на Ясенчук назначена головною управою Червоного Хреста на лекторку для Українців... Альберти і зачне роз'їздити по наших кольоніях з днем 22-го марта. Є надія, що в коротким часі прийде подібне назначення ще для двох других українських жорс.

До Екзекутивного Комітету Червоного Хреста ввійшли з рамени Українців Др. Іван Оробко і п-ні Марія Зварич з Вегревіль.

Центральна управа Червоного Хреста згодилася видавати в українській мові трактати про здоровлє, до котрої то роботи запрошено всіх українських лікарів Канади і Дра Кюнеа з Америки. Журнал Червоного Хреста, що виходить в Торонто в 200 тисяч приміриків задумує друкувати по англійськи широку Історію України з тим, щоби Українці зробили відтак собі накладом відбитку для англійської публики і для свого молодого покоління, котре по українськи слабо читає, а котре мусить знати історію своєї батьківщини.

За звіту Провінціального Червоного Хреста заходить, що кількадесятьох українських дітий дістало совсім безплатну лікарську поміч і допомогу.

НЕСОГІРШИЙ БИЗНЕС

Ліберальне отавське правительство попродало своїм приятелям 15 купецьких кораблів за смішно низькі ціни. І так, корабель „Майнер", котрого будова коштувала державну касу $593,000 продано за 20 тисяч. А той Майнер майже новий.

Судно „Канадіан Інжінір" коштувало мільон і чверть а продано за 10 тисяч. Пересічна ціна будови усіх кораблів виносить $800,000 а продано їх пересічно по 40 тисяч один.

То само з іміграцією. Щоби протягом року дістати 15 тисяч Американських поселенців, уряд видав 260 тисяч на саме оголошення про Домінію.

Замовляйте насіння

Хто з господарів не має ще доброго насіння на надходячий сезон, нехай сейчас звернеся до Департаменту Рільництва на адресу W. J. Stephen, комігара пільних плодів провінції, у котрого зарядi є правительственна установа чищення і гредування насіння. Насіннє гарантоване і найлучшої якости.

СУД НАД САВЯНОМ І ТОВАРИШАМИ

В Норктоні, Саск., зачалася розправа над П. Саваком, большевицьким організатором, котрий будучи секретарем муніципалу Слайдінг Гілл, спроневірив з муніципальної каси суму доходячу кільканайцять тисяч долярів. Разом з ним вмішаний і бувший рів Федорук і теперішний Ортинський та кількох радних. Проти Савака є 90 точок крадежи, проти його спільників також 90—разом 180. Справа ся викликала між Українцями ... ше, що всі оскаржені широко знані намій іміграції.

Покищо вислід цікавої розправи немі і кому би не доказано краду публичного гроша, то справа адескредитує наш загал до певної степени.

Дуже смішно боронить Савака міністерські большевицькі УРВіста: Ще й не доказано, що Савак украв ті гроші, а вони білять його вже від часу арештовання, мовляв. Савак вкрав гроші, але не як Савак, большевик, але як давнійший Савак, коли він ще не був „свідомим". Щоб Савак не Савак, але в дійсности він таки Савак.

Не даром то кілька тижнів перед арештованнєм Савак по Альберті горлав на своїх большевицьких мітинґах, що за правду він й до вмерти готов!... Чуло серце і він думав, що як піде поголоска, що він, арештований, то фармері будуть такі темні, що й справді повірять, що він пішов за їх „правду".

А ВСЬО ЗА ДВІСТА ЗЛОТИХ

В селі Годечі, Грубешівського повіту, в Польщі, сталася слідуюча родинна трагедія:

Селянин продав агінників вепра за 200 злотих (910.00). Гроші поклав на стіл а сам вийшов на двір до агінників. Верную до хати і бачить: малий хлопчик дре паперові гроші на вечра. Батько хопив сокиру і відрубав дитині обі руки. На крик дитини вийшла з пекарні мати, що купала в нецьках дитину і находилася біля покалічені хлопчика. Коли вернула за хвилю до дитини в нецьках, та вже втопилася. З розпуки мати збожеволіла, сотька чотаскали до криміналу, безрукого хлопчика віднесено до шпиталю а маленьке утоплене суcіди поховали. А всьо через потерю десятку!

Фармері орють

В наслідок лагідної зими і вчасної весни, фармері кількох полудневих дистріктів Альберти, орють вже. Є се найвчаснійша орка, яку провінція має на рекордах.

50-ТА РІЧНИЦЯ ВИНАХОДУ ТЕЛЕФОНУ

Сьогодня минає 50 літ від часу, коли перший раз в історії людськости переслано дротом людський зір. Було се 10. марта, 1876 року, вали винахідник телефону Грейгам Белл перший раз розмовився зі своїм спільником Ватсоном на віддаль 70-ти кроків. Белл мав тоді 27 літ а Ватсон 22 роки. Перший телефон, яким можна було розмовитися на віддаль двох миль, зробив Белл доперва в жовтни 1877 року.

ХОВАЙТЕ ПЕРЕД ДІТЬМИ ЗБРОЮ

В родині п. Гомка Бенчарського на Федора, Альта., стався нещасливий випадок, який о мало не скінчився смертію маленької півторарічної дитини. Старший хлопець п. Бенчарського вніс до хати заладований 22. райфлик і сідаючи їсти поставив в куті. Семилітний його брат взяв в руки рушничку і до... чого близься, доки не випалила. Нещастя хотіло, що дуло рушнички було звернене до півтора-річної дитини, котрій кулька застригла о ... криці уяка. По витягненню кулі дитина маєся лучше.

В ОТАВСЬКІМ ПАРЛЯМЕНТІ ПРЕДЛОЖЕНО ВАЖНІ ЗАКОНИ

Вже кілька міністром справ внутрішних проект передачі Альберті ії природних богацтв. Закон підчеркує особливо передачу провінції шкільних земель, підчеркує права Гудсон Бейської компанії до ... дуть належати на підставі спеціального агріменту з британською короною.

Дальше вніс Дост. Стюарт законопроект про державні позички для нових поселенців на державних землях. І так:

Позичати $1000.00 на заведенне і поліпшенне господарства для гомстедовця, що має канадійське горожанство, а для не-горожанина $500.00.

На ці позички признача пять мільонів долярів кождого року.

Позичаючих рекомендують ради злокені з трох осіб, призначені на се по ріжних частях Канади з затвердженням міністер внутрішних справ.

Зворот позички розтягнеся на десять або і довше літ. Позички будуть на 6 процент.

Пенсійний законопроект намічає $240 річної пенсії для старих осіб понад 70 літ життя. Сума ся малаб бути зменшувана, колиб така стара особа мала якийнебудь иншй дохід висше $125.00 річно.

Стара особа малаб бути британським горожанином, мешкалаб в Канаді через 20 літ, а в провінції пять літ, а не переписала своєї проперти на другого в тій ціли щоби дістати пенсію. Гроші на пенсії малаб давати Домінія по половині з провінціями.

Внесено тоже законопроект на ресервацію земель, даних поверненим жовнірам.

СМІТОВИ НЕ ДАЮТЬ СПОКОЮ

Бувший ліберальний міністер Джордж П. Сміт, котрого недавно оправдано в криміналнім суді за спроневіренне $5,820 публичних грошей, дістав поновний позов за ті гроші, сим разом вже до цивільного суду.

Скаргу вніс Департамент Аторней Дженерала і коли вдасться доказати Смитови вину, то провінція дістане свої гроші назад.

Питання лише чи вистарчить піра за виправу. Во піза та справа буде коштувати провінцію кількадесять тисяч за марних 5 тисяч, котрих можна ще і не вітрати.

ДОБРИЙ ДО НАСЛІДУВАННЯ ПРИМІР

Отавське правительство щодає, що за минувший рік вислало населення Канади $2,758,566.00 до Сполучених Держав як передплату за стейтські магазини і часописи. А чайть же безліч своїх канадійських газет!

Тимчасом на 66 тисяч альбертійських Українців виходить одиноміністерська часопись „Наш Поступ" в Едмонтоні і треба богато упімнень, щоби приєднати чоловіка до читання одинокої своєї часописи. Беріть примір з других Канадійців і поширюйте „Наш Поступ" між знакомими і сусідами. Нехай не буде української хати, де бракувало би „Нашого Поступу".

НОВИЙ КЛОПІТ З ЛІГОЮ

З початку мала Ліга Націй клопіт з Польщею. Але що Німеччина відказалася вступити туди як там будуть Поляки, то Польщу лишено на другий план. Тимчасом Бразилія намагалася дістати постійне місце в Лідзі і заявила, що на случай відмови буде як непостійний член голосувати проти принятя до Ліги Німеччини. Ніщим зовсім не думаєтся засісти в Лідзі і тому спокійно приглядаються, як другі держави триаються за неї. Вона готова кождої хвилі відмовитися від Ліги і створити собі свою осібну. Того Аліанти і бояться і предкладають, щоб Німеччина нічого не робила до вересня сего року. Бо до того часу їм вдасться відтрутити якимись хитрощами поменші вітальні держави, а приняти саму лише Німеччину.

ХОТІВ УТРОПІТИ СИНА

В околиці Вермліон арештовано онодi І. Івана, фармера з Монкмен за намірене отроєнне 16-літного сина. Вальо всипав до тютону, який син курив, велику дозу стрихніни.

УВАГА. ФАРМЕРІ УВАГА!

Отсим подається до відома всім членам а також і не-членам, а головно дирекції, що в **Неділю 28-го марта 1926** відбудеся

Перший Квартальний Мітинг

Товариства „Алберта Фармерс Лайвсток Шіпінг Асосіейшен" на Іннісфрі, в Народнім Домі, коло Тхора на Стубно. Мітинг розпічнеся о першій годині пополудни. Просится отже щоби всі прибули на час, а головно звернется увагу контрольній комісії і також дирекції щоб прибули годину перед часом.

Рівнож при тій самій нагоді будуть два бесідники, що дадуть відчит в справі кооперативи. Між бесідниками буде також редактор Нашого Поступу.

Заряд Стоваришення запрошує всі фармерів на той день без ріжниці чи член або не-член.

За Заряд

В. Лукасевич, президент.
В. П. Там, секретар.

ЗАЯВА

Тому, що деякі наші читачі питають нас о поясненя недавно поміщеної заяви Інституту Грушевського про се, що п. Мазуркевич перестав їздити в рамени Інституту як колектор, ми від себе отсе заявляємо, що за ту заяву, яку помістили ми на домагання Інституту не відвічаємо й близших пояснень в тій справі подати не годні.

О скільки нам відомо, то п. Мазуркевич обїздить тепер українські кольонії з власної ініціятиви і виголошує відчити, якими слухачі дуже захоплюються, і коли він зявиться з своїм відчитом, Українці повинні користати з нагоди й учащати на них як найчисленніше. П. Мазуркевич є добрий бесідником і має много матеріялів про українсько-польську війну.

НОВИЙ ЛІДЕР ПРОВІНЦІОНАЛЬНИХ ЛІБЕРАЛІВ

На місце теперішного судії Стюарта, дістав іменований Дост. Мітчел, дотеперішний провідник лібералів в Альберті, а на його місце як лідера опозиції вибрано, тимчасово Капітана Бовена. Ходять чутки, що на сталого провідника партії хочуть лібераля просити Дост. Френка Олівера, теперішного комісара желізниць.

ВИБОРЧИМ МАХЕРАМ В НАУКУ

Рой Вінтер, депюті реторнінг офіцер полу ч. 28 у Піс Рівер Дістрікті дістав покараний $200.00 грівни і чотири місяці тюрми за те, що намовив трох людий без горожанських паперів голосувати підчас минувших домініяльних виборів. За другу скаргу, що кинув в болот бакcy иноі як принцисані балоти, присуду ще не дістав.

Другі такі махери Петро Робб, урядник полу ч. 4 того самого дістрікту пущений за $1000 запоруки, буде ставати перед судом за такі самі неправильности, а Грибе, регістраційний урядник за вкинення до балот-баксу воль-о 44.

Смер визначний Альбертієць

Минулого тижня умер в Келгарах судія висшого суду п. Стюарт, назначений туди 1906 року, коли він був послом першого альбертійського парляменту.

НАЙШЛИ СПОСІБ

Мадярські ... на сільські продукти і на всіх дорогах, що ведуть до сих міст поробили рогачки, де оглядаєся і оподатковуєся селянський продукт, який ті везуть на продаж. Щоб запротестувати проти тих розпорядків, обурені селяни числом згиш 2,000 зібралися онодi у Львові, на віче і заявили, що тепер не будуть довозити до міста своїх продуктів, доки не знесеться рогачок і податку. Безперечно сели селянин Львові станують то витрачають.

300 Українських Іміґрантів в дорозі до Едмонтону

(Від Спеціального кореспондента)

ВІННІПЕГ, 17. марта.—Спеціальним сіпірським потягом виїздає до Едмонтону перший контінгент українських еміґрантів. Походять вони з ріжних сіл з Галичини.

Загально взявши, всі вони виглядають—як еміґранти: одні помучені довгою дорогою, инші прибиті тяжкими думами про Старий Край, що оставили там родину а на лицях иннших знов добачується сліди поораиі недавним лихоліттєм війною, бо не один з них бувалий не на однім фронті, та не в одних траншеях.

Та нинi всего з очей всіх світить надія, що в Канаді заживуть красше, спокійніше і остаточно як всі Українці, що поселились в Канаді, вишукуть собі краще, не щербату долю.

Та чи піддержуть їх на дусі наші українські фармері, чи дадуть їм приют і роботу як своїм рідним?

Тому на сім місци не від річи буде відізватись до наших фармерів з кличем:

УКРАЇНЦІ ДЛЯ УКРАЇНЦІВ!

Тепер, коли по фармах ріжні аґенти напихають нашим фармерам Мадярів, Словаків і иншої віри, наші фармері повинні зачекати на іміґрантів-Українців і дати їм приміщеннє місто чужим. Витайте їх своїх і займіться ними по братньому.

ДРІБНІ ВІСТИ

Большевицьке правительство в Росії, признало по $112.00 місячної платні для вісім женщин і одного мущини, котрі в 1881 році брали участь в замордованню царя Александра II. Як звісно, Александер II. упав жертвою заговору нігілістів, які 45 літ тому кинули на него бомбу в Петербурзі недалеко царської палати підчас поїздки царя по місті.

На Україні повстала нова секта, „трясунів", якої головою є Никон Шабиненко. Проповідує він, що не треба працювати ні служити при війську. Харківський суд, по судив Шабиненка і його апостолів, віддав його до розгляду психіятрам як божевільного.

Французький парламент не хотів приняти тисового державного буджету на сей рік і переголосував вотум недовіря для правительства. В наслідок того Бріян відпустив старих міністрів і зложив новий кабінет.

Члени альбертійського Пшеничного пулу дістали минулого тижня другу доплату до пшениці в сумі 20ц. від бушля за всі грейди, беручи за базу Ф'рт Вилліям. Загальна сума доплати виносить кільканайцять міліонів.

Чехо-словацька вправа, большевицьке правительство мимо спротиву великого числа населення, особливо військових кругів. Просто се, щоб мати у Совдепії ринок на чеські вироби.

Французи вислали 200,000 війська на війну з Ріфами. Та мимо того, повстанці будучи в меншім числі, бо 80,000 чоловіка, завдають ... французьким військовим части побіди.

На Україні на Зборучем померло в 1925 році 612 людий на сипачку.

В Ню-Йорку на чищенне вулиць зі снігу видала міська рада шість міліонів долярів. З того три міліони украли самі міські урядники. Кількох з них заарештовано.

Протягом року було в самім Лєнінграді 237 розводів на кожду тисячку населення.

В одній місточку в Пенсильвенії (Америка) польський ксьондз вібрав від своїх парохіян 35 тисяч долярів і ... втік.

В Румунії закінчились вибори обох революції. Невдавший премієр Братіяну мае уступити з цілим кабінетом і будуть розписані нові вибори.

За 1925 рік Канада спровадила зі Сполучених Держав випагату до байнари за $3,227,877.

На цілу Канаду є від сей час 91,966 радіо, встановлених по приватних хатах.

В Мілян, в Італії буде збудована желізна вежа, на взір паризької вежі Айфля, лише ще більша і висша і буде названа вежа по імени теперішного диктатора, Муссоліного.

ВЕГРЕВІЛЬ І ОКОЛИЦЯ, ПОЗІР!

Приходить громадно на Відчит до Народного Дому в Вегревіль, в неділю 21. марта с.р., який виголосить п. Яків Н. Крет, Редактор „Нашого Поступу" на тему: „Наші Сучасні Ідеали". Початок о годині 8. вечером.

Міліоновий готель

Грейт Нортерн желізниця будує весною у Ветерлоо, на полудневий захід від Летбріджа, готель вартости одного міліона долярів на 500 гостий. Має се бути один з найкрасших готелів в Західній Канаді.